

ความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคส์ จำกัด
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อมรรัตน์ กนกแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2549

ความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อมรรัตน์ กนกแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคส์ จำกัด
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

บทคัดย่อ
ของ
อมรรัตน์ กนกแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2549

อมรรัตน์ กนกแก้ว. (2549). *ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไดส์ จำกัดที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว*. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิดี พึ่งโพธิ์ทอง.

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไดส์ จำกัดที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคลากรบริษัทสยามไดส์ จำกัด โดยการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผู้วิจัยได้นำไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไดส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร ด้านการดำเนินการ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบข้อแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไดส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ดังนี้

2.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.4 บุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัทต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำเนินการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE OPINION OF PERSONNEL AT SIAM - DAI COMPANY LIMITED
FOR TOUR ACTIVITIES

AN ABSTRACT
BY
AMRONRAT KANOKKAEW

Presented in Partial Fulfillment of Requirements
for the Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

May 2006

Amronrat Kanokkaew. (2006). *The opinion of personnel at Siam-dai Company limited for tour activities*. Thesis, M.Sc.(Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisory Committees : Asst. Prof. Chairroje Saiphant , Asst. Prof. Kanokwadee Puingphothong

The purpose of this research aimed to study the opinion of personnel at Siam-dai Co., Ltd. for tour activities. The samples used in this research were 380 personnel. The instrument used for collecting the data was the researcher-created questionnaire with the reliability at .97. The statistical methods used for analyzing the data were Frequency, Percentile, Mean, Standard Deviation, t-test and F-test.

The results revealed that

1. The perspective of the opinion of personnel at Siam-dai Co., Ltd. towards tour activities was in high level . When each item was considered, it indicated that the opinion towards tour activities under the aspects of personnel , of management , of places and facilities was in high level. Meanwhile, the opinion under the aspect of activity was in moderate level.

2. The comparison of the differences of the opinion of personnel at Siam-dai Co., Ltd. towards tour activities indicated :

- 2.1 The perspective of the personnel with different sex possessing the indifferent opinion towards the tour activities was indifferent.

- 2.2 The personnel with different age possessed the different opinion towards the tour activities with statistical significance at .05.

- 2.3 The perspective of the personnel with different working experience possessing the indifferent opinion towards the tour activities was indifferent.

- 2.4 The perspective of the personnel with different tour experience age possessing the opinion towards the tour activities and management was different with statistical significance at .05.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอดจนรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ และอาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆจนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ อาจารย์สมควร โพธิ์ทอง นายสวิตวัส โกชาตม ผู้จัดการฝ่ายผลิต และนายคงศักดิ์ พรหมแพทย์ ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท สยามไคล์ จำกัด ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณประธานกรรมการ และบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณบริษัท แพนโพลีคอน จำกัด ที่อนุญาตให้ศึกษาต่อในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอกราบรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ และนายทินกร ทองจันทร์ ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

อมรรัตน์ กนกแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	2
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
สมมุติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	5
ความหมายของความคิดเห็น.....	5
ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น.....	6
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	7
ประเภทความคิดเห็น.....	8
ความหมายของการท่องเที่ยว.....	9
องค์ประกอบของการท่องเที่ยว.....	10
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	11
ระบบของการท่องเที่ยว.....	12
ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว.....	15
กิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยว.....	17
ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยว.....	21
ประวัติของบริษัท สยามไคส์ จำกัด.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	25
งานวิจัยในประเทศ.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 32
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... 32
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 32
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 34
	การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล..... 34
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 35
	สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 35
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 35
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 36
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 58
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 58
	สมมุติฐานในการวิจัย..... 58
	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 58
	สรุปผลการวิจัย..... 59
	อภิปรายผลการวิจัย..... 61
	ข้อเสนอแนะ..... 63
	ข้อเสนอแนะทั่วไป..... 63
	ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป..... 63
	บรรณานุกรม..... 64
	ภาคผนวก..... 68
	ภาคผนวก ก..... 69
	ภาคผนวก ข..... 75
	ประวัติผู้วิจัย..... 77

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท.....	36
2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการดำเนินการ.....	38
3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านบุคลากร.....	39
4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	40
5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม.....	41
6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้าน.....	42
7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัดที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	43
8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ...	44
9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	45
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ.....	46
11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัดที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ.....	47

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน.....	49
13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน.....	50
14	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน.....	51
15	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท.....	53
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท.....	55
17	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท.....	56

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
2 สรุปภาพรวมองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.....	12
3 องค์ประกอบของระบบการท่องเที่ยว.....	14
4 โครงสร้างการประกอบธุรกิจของบริษัท สยามไต้หวัน จำกัด.....	23
5 โครงสร้างการบริหารงานของบริษัท สยามไต้หวัน จำกัด.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในภาวะสังคมปัจจุบันมีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตามยุคตามสมัยของข้อมูลข่าวสารและโลกาภิวัตน์ ทุกคนต้องดิ้นรนรับแรงชนขวาย แข่งขัน และเป็นสังคมบริโภคนิยม มุ่งเน้นการหารายได้ หรือวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีกว่าและดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่รู้จักพอ

ด้วยสาเหตุของภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ทำให้กลุ่มบุคลากรหรือบริษัทเกิดความกดดัน ความตึงเครียด สร้างปัญหาด้านจิตใจและสุขภาพจิต หากพิจารณาอย่างถ่องแท้จะเห็นได้ว่าบุคลากรต่างๆ ในองค์กร หรือบริษัทต่างๆ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะบุคลากรเป็นจุดศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านระดมสมอง ระดมความคิด และวิทยาการก้าวหน้า ล้วนแล้วแต่เกิดขึ้นจากบุคลากรทั้งสิ้น ถ้าเราสามารถเตรียมคนให้เป็นไปตามความต้องการ การพัฒนาองค์กรหรือบริษัทก็จะเป็นไปตามเป้าหมาย จึงเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าบุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาองค์กรหรือบริษัท ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องหมั่นดูแลเอาใจใส่บุคลากรให้มีคุณภาพพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการที่จะทำให้บุคลากรมีประสิทธิภาพนั้น สิ่งจำเป็นก็คือ การตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน การพักผ่อนหย่อนใจ หรือนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการความสนใจในยามว่าง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544 : 48-54) ได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 ประเภท คือ เกมกีฬา และกีฬาการแข่งขัน ศิลปหัตถกรรม การละคร งานอดิเรก ดนตรี และร้องเพลง นันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง นันทนาการทางสังคม นันทนาการพิเศษ วรรณกรรม (อ่าน พุด เขียน) บริการอาสาสมัคร ท่องเที่ยวทัศนศึกษา ประเภทกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์ ประเภทจิตใจและความสุขสงบ ประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่กำลังได้รับความนิยมในกลุ่มประชากรโลก โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมกลางแจ้งอย่างหนึ่งที่มีกิจกรรมหลายๆ อย่างรวมเข้าด้วยกัน อันเป็นกระบวนการทางนันทนาการที่เกิดขึ้นในยามว่าง โดยมีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้เดินทางจะต้องเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่แห่งหนึ่ง เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศโดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการทางกายภาพ ก่อให้เกิดคุณค่าทางด้านการพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และร่างกาย ทั้งนี้ทั้งนั้นการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ชุมชน สังคม ทั้งด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

ปัจจุบันบริษัทสยามไคล์ จำกัด ได้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กับบุคลากร เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน เป็นขวัญกำลังใจในการทำงาน และเป็นการให้รางวัลแก่บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการทำงาน โดยมอบหมายให้บริษัทจัดนำเที่ยวดำเนินการ แต่การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายอย่างแท้จริง ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ

อาทิเช่น ด้านการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรม ถ้าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่แท้จริง อาจทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรลดน้อยลง

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการพิจารณาและปรับโครงสร้าง เพื่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ตามที่บุคลากรสนใจและต้องการ ตลอดจนพัฒนาการบริการด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรได้รับประโยชน์สูงสุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ตามตัวแปร เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้เป็นแนวประกอบการพิจารณาการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ได้แก่ บุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด จำนวน 380 คน (ฝ่ายบุคคลบริษัทสยามไคล์ จำกัด วันที่ 17 มกราคม 2549) โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
  - 1.1 เพศ
  - 1.2 อายุ
  - 1.3 ประสบการณ์การทำงาน
  - 1.4 ประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ในด้านการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมโดยอาศัย ประสบการณ์ ความรู้สึก และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจเป็นที่ยอมรับ หรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้

2. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การดำเนินการให้มีกิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยว โดยมอบหมายให้บริษัทนำเที่ยวดำเนินการ ตลอดจนกิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวศิลปะ ประเพณี และวัฒนธรรมท่องเที่ยวบันเทิง และกิจกรรมเกมกีฬา เพื่อให้พนักงานท่องเที่ยวมีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่านคลายความตึงเครียด

3. บุคลากรบริษัทสยามไคล์ หมายถึง พนักงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทสยามไคล์ จำกัด

4. เพศ หมายถึง บุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ซึ่งแบ่งเป็นดังนี้

4.1 ชาย

4.2 หญิง

5. อายุ หมายถึง ช่วงอายุของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ได้แก่

5.1 น้อยกว่า 25 ปี

5.2 25-35 ปี

5.3 36-45 ปี

5.4 ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป

6. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง อายุการทำงานของพนักงานบริษัทสยามไคล์ ที่ทำงานเป็นพนักงานบริษัทสยามไคล์ จำกัด

6.1 น้อยกว่า 2 ปี

6.2 2 - 4 ปี

6.3 5 - 7 ปี

6.4 ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป

7. ประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท หมายถึง อายุการได้เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่บริษัท สยามไคล์ จำกัด ได้จัดขึ้น

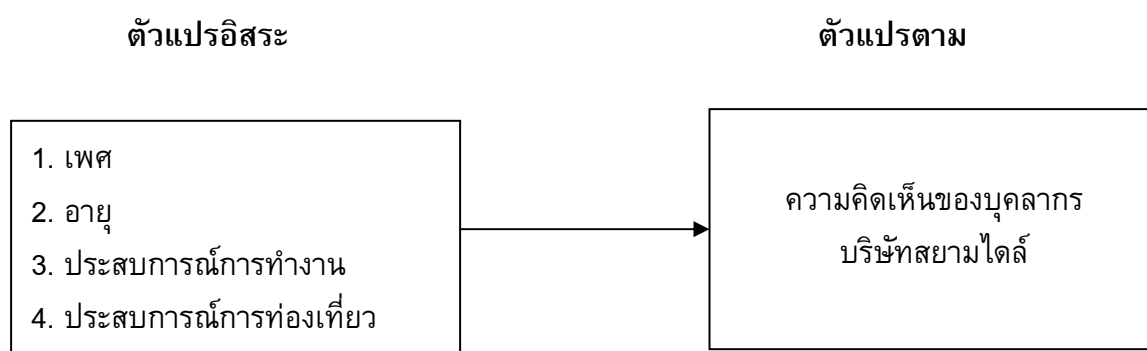
7.1 น้อยกว่า 2 ปี

7.2 2 - 4 ปี

7.3 5 - 7 ปี

7.4 ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน
3. บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน
4. บุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
  - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
  - 1.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น
  - 1.3 ความสำคัญของความคิดเห็น
  - 1.4 ประเภทความคิดเห็น
2. ความหมายของการท่องเที่ยว
  - 2.1 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
  - 2.2 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
  - 2.3 ระบบของการท่องเที่ยว
  - 2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว
3. กิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยว
4. ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยว
5. ประวัติของบริษัทสยามไคล์ จำกัด
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

อุทัย หิรัญโต (2519 : 80-81) ให้ความเห็นว่า ความคิดเห็นของคนเรามีหลายระดับ คือ อยางผิวเผินก็มี อยางลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ นั้น เป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้ง และติดตัวไปเป็นเวลานานเป็นความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน โดยความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง และเป็นความคิดเห็นเฉพาะอยาง และมีอยู่ระยะสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่ง ที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐาน พยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นง่ายสลายตัวเร็ว

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติ อยางหนึ่ง แต่การแสดงออกทางความคิดเห็นนั้น มักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอยางต่อสถานการณ์ภายนอก

สงวน สุทธิเลิศอรุณ; และคณะ (2522 : 9) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกซึ่งมีวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นที่มีความหมายแคบกว่าเจตคติ เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคล ความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

เรื่องเวทย์ แสงรัตนา (2522 : 30) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้

นิสา สุวรรณประเทศ (2523 : 15) ได้สรุปความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางความรู้สึกของบุคคลสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมต่อประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

สุโท เจริญสุข (2524 : 58-59) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2529 : 132-133) กล่าวว่า ความคิดเห็นมักใช้ควบคู่ไปกับค่านิยมและความเชื่อส่วนใหญ่ความคิดเห็นมักจะใช้กับเรื่องคนหมู่มาก มีความเชื่อ หรือทัศนคติอย่างไร

1.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster. 1972 : 88) ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นมีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ได้เห็นรูป หรืออ่านจากหนังสือ ไม่ได้พบเห็นของจริง ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมอันเนื่องมาจากกลุ่มชน ซึ่งแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมที่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งมีผลต่อการเกิดพฤติกรรม และความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติ และความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่ม และสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หรือหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลอื่น

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ซึ่งสื่อมวลชนเหล่านี้ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น จึงเป็นปัจจัยหนึ่งมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531 : 4) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดขึ้นได้จากเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. การเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน อื่นๆ
  2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งนอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้น ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของบุคคลนั้น
  3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่น ที่ตนเองเกิดความพอใจ หรือเกิดความชอบ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง ดารา นักการเมือง และคนอื่น ๆ
  4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนเองได้อาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่ม ศาสนา และสถาบันต่างๆ เป็นต้น
- ดังนั้น สรุปว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความคิดเห็น คือ สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เช่น พันธุกรรม อวัยวะ สิ่งสะสมอยู่ในตัวบุคคล เช่น ความรู้ ประสบการณ์ หรือแม้แต่กลุ่มอ้างอิง เช่น ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สิ่งต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลที่ทำให้เกิดความคิดเห็นในด้านต่างๆ ในด้านใดด้านหนึ่ง

1.3 ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูดหรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เต็มไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใดๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ก็ควรจะต้องได้รับการร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดี คือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดล้อมสังคม ที่ใช้ประเมินโครงการและทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการต่อต้านถ้าสาธารณชนมีส่วน หรือมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในโครงการใดๆ ที่จะพัฒนาประเทศนั้น ก็จะทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย (สงวน สุทธิเลิศอรุณ; และคณะ. 2522 : 19-20)

1.4 ประเภทความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1996 : 47) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ซึ่งทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง และทิศทางลบ ได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในสิ่งดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ ความเข้าใจ ในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

วิธีวัดความคิดเห็น

เบสท์ (best. 1997 : 171) ได้เสนอแนะว่า วิธีง่ายที่สุดที่จะบอกความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะอย่างไร

มอร์แกน; และ คิง (Morgan; & King. 1991 : 536-750) ได้เสนอแนะว่า การที่ให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้าดีกว่าที่จะมาให้เขาต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความซึ่งแสดงทั้งสองคนเห็นว่าการสัมภาษณ์ หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

วันเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531 : 3) ได้กล่าวถึงมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็น ที่ใช้กันอยู่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณ และเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกันและเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing Intervals)

2. วิธีของกัตต์แทน (Guttann's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติเป็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับสูง – ต่ำ เปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ เอส ดี สเกล (Semantic Differential Scale : S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipola Adjective) เช่น ดี – เลว ขยัน – ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ต (LiKert's Metthod) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมกันแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถวัดทัศนคติในทางหรือไม่ชอบโดยจัดอันดับความชอบหรือความไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 เป็นต้น

2. ความหมายของการท่องเที่ยว

คำว่า “การท่องเที่ยว” (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง มิได้หมายถึงเฉพาะจะเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อทางธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้อง ก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้น ปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบัน จึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก หากเทียบกับธุรกิจอื่นๆ ที่เป็นรายการเดี่ยวๆ ด้วยกัน

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่างๆ รวมทั้งกับภาครัฐประเทศเจ้าภาพ และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่กิจกรรม หรือกระบวนการในการดึงดูดด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่น เปี่ยมไมตรีแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน (McIntosh; & Goedlner. 1986)

Webster ‘Third New International Dictionary’ ได้ให้ความหมายของคำว่า “Tourism” ไว้ว่า

1. การท่องเที่ยว
2. การเดินทางเพื่อความสราญใจ
3. การบริหารงานธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ด้อย ชุมสาย ณ อยุธยา (2527 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวถึง การท่องเที่ยวว่าเป็นเรื่องของการเดินทางถ้าไม่มีการเดินทางก็ไม่มีการท่องเที่ยว

เสรี วงษ์ไพจิตร (2534 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวว่า คือ การที่ผู้คนได้ไปเยี่ยมสถานที่หนึ่งเพื่อการเที่ยวชมเมือง เยี่ยมญาติ เพื่อน ไปพักผ่อน วันหยุด ทั้งระยะสั้นและระยะยาว อาจขยายความรวมไปถึงบุคคลที่เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการทางการเมือง หรือการประชุมทางธุรกิจ หรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ทางธุรกิจ ตลอดจนการเดินทางไปศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ หรือไปทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ด้วย โดยผู้ที่มาเยือนเหล่านี้ สามารถใช้การคมนาคมขนส่งได้ทุกรูปแบบ

สุรเชษฐ์ เศรษฐมาส (2541 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวถึงการท่องเที่ยวว่า เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัย/ภูมิลำเนา ไปยังสถานที่อยู่ห่างไกล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบต่างๆ ของสถานที่ ที่เดินทางผ่านไป หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่เข้าไป หรือหาประสบการณ์แปลกใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ในภูมิลำเนาของตนเอง และจะต้องทำการพักค้างแรมในสถานที่เหล่านั้น

ประเสริฐ วิทยารัฐ (2530 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวถึงการท่องเที่ยวโดยพิจารณาว่า การท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีความแตกต่างจากสินค้าอื่นคือ ผู้ซื้อหรือนักท่องเที่ยวต้องมาหาสินค้าด้วยตนเองแทนที่สินค้าจะไปหาผู้ซื้อ สำหรับตัวสินค้าก็มีความแตกต่างจากสินค้าทั่วไปก็คือ ผู้ซื้อไม่สามารถเก็บสินค้าไว้เป็นสมบัติได้ แต่ผู้ซื้อจะได้รับความรื่นรมย์ ความพึงพอใจ ความแปลกใหม่

ประเทืองปัญญา พักผ่อน สนุกสนาน ความคุ้มค่าของผู้ซื้อ จึงอยู่ที่ความรู้สึกพึงพอใจ ประทับใจ และมีการบอกเล่าถึงความประทับใจแก่ผู้อื่น เพื่อชักชวนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว

จากความหมายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ สรุปได้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากถิ่นที่อยู่ประจำของตัวเองไปสู่สถานที่แห่งใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน ทักษะศึกษา พักผ่อน หรือการเยี่ยมเยียน และทำให้ผู้เดินทางเกิดความพอใจ โดยจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเวลาว่างของผู้เดินทาง โดยจะต้องมีการพักค้างแรมในสถานที่เหล่านั้น

2.1 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

1. นักท่องเที่ยวซึ่งต้องใช้จ่ายเงินในการเดินทางอย่างน้อยที่สุดเป็นค่าอาหาร ถ้าพักค้างคืน จะใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก ค่าของที่ระลึก และการบริหารอื่นๆ ด้วย ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะหมุนเวียนกระจายไปธุรกิจบริการต่างๆ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ระบบเศรษฐกิจของท้องถิ่น

สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กำหนดประเภทของนักท่องเที่ยวเอาไว้ เพื่อให้ประโยชน์ในการเก็บสถิติเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) หมายถึง ชาวต่างประเทศที่เดินทางไปเยือนประเทศใดประเทศหนึ่ง และพำนักอยู่ตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (ไม่น้อยกว่า 1 คืน และไม่มากกว่า 60 วัน) โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทาง ที่มีค่าใช้จ่ายหารายได้

1.2 นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourist) คือกลุ่มผู้เดินทางเฉพาะในอาณาเขตประเทศไทย

1.3 นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ค้างคืน (Excursionists) คือ บุคคลที่เดินทางมาเยือนชั่วคราว โดยมีเวลาพำนักในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และไม่พักค้างคืน

2. ธุรกิจซึ่งทำหน้าที่จัดหาสินค้าต่างๆ บริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหาร และภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ร้านค้าของที่ระลึก ฯลฯ

3. รัฐบาลของประเทศหรือท้องถิ่นเป็นเจ้าของบ้าน ซึ่งทำหน้าที่ดังนี้

3.1 จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ถนน สะพาน สถานีรถไฟ รถโดยสาร ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย

3.2 อำนวยความสะดวกในเรื่องระเบียบพิธีการเข้าเมือง การขนส่งระหว่างท่าอากาศยานกับที่พัก หรือสถานีขนส่ง และบริการให้ข่าวสารด้านที่พัก

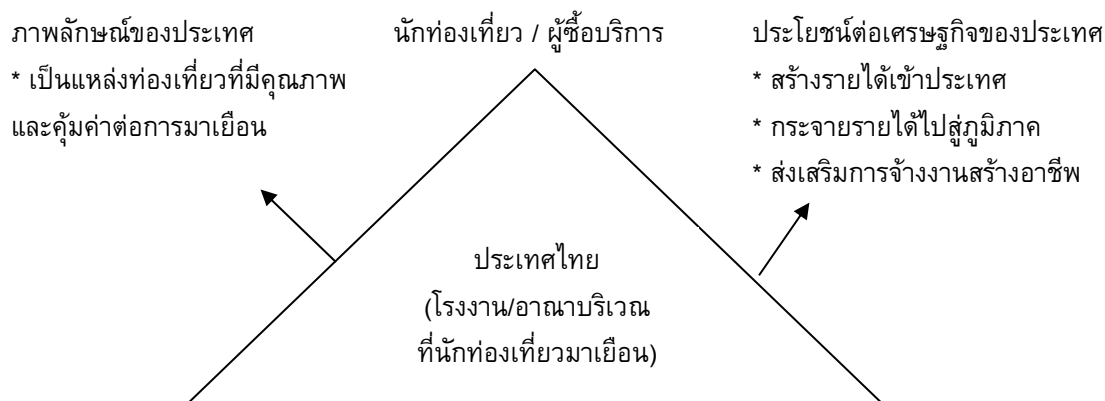
3.3 การสร้างภาพลักษณ์ (Image) ของประเทศ การโฆษณาเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ประเทศให้เป็นที่รู้จัก และสนใจของนักท่องเที่ยวภายในประเทศและจากต่างประเทศ

4. ตัวเจ้าของบ้านหรือประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการต้อนรับและ ดึงดูดนักท่องเที่ยว หรือแขกผู้มาเยือนให้กลับมาเยือนท้องถิ่นนั้นซ้ำอีก หรือชักชวนผู้ที่ไม่เคยมา เยือนให้ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวโดย

4.1 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในธุรกิจบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยว ต้องมีความรู้ ทักษะในงานอาชีพของตน สามารถให้บริการอย่างมีคุณภาพ ประชาชนทั่วไปจะต้องแสดงความเป็นมิตร มีไมตรีจิต ให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่ประสบ ปัญหาหรือเดือนร้อน ช่วยกันอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนให้ มีคุณค่า

2.2 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นผลรวมที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ ระหว่าง นักท่องเที่ยวกับเอกชนผู้ประกอบการต่างๆ กับรัฐบาลเจ้าของประเทศ และกับทรัพยากร ในท้องถิ่น ดังจะสรุปภาพรวมองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดังนี้

วัตถุประสงค์	กระบวนการผลิต	ผลผลิต
<p>ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาชมมีหลายประเภท</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทรัพยากรทางธรรมชาติ 2. สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณสถาน 3. ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมที่ต่างจังหวัดต่างๆ 	<p>ภาคเอกชน : ลงทุน ประกอบการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง 2. ธุรกิจที่พักแรม 3. ธุรกิจอาหาร และเครื่องดื่ม/ร้านอาหาร และภัตตาคาร 4. ธุรกิจบริการนำเที่ยว 5. ธุรกิจของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง 6. ธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดประชุมนานาชาติ กีฬา สถาบันเท็งเรียมย์ <p>ภาครัฐ : สนับสนุนและส่งเสริม</p>	<p>สินค้าและบริการ ต่างๆ ที่พร้อมจะขายให้แก่ นักท่องเที่ยว</p> <p>เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การขนส่งทางอากาศ ทางบก ทางเรือ 2. โรงแรม 3. ภัตตาคาร 4. กิจกรรมนำเที่ยว และมัคคุเทศก์

ภาพประกอบ 2 สรุปรูปภาพรวมองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ที่มา : บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2545). การจัดการการท่องเที่ยว. หน้า 50.

2.3 ระบบของการท่องเที่ยว (Tourism Function System)

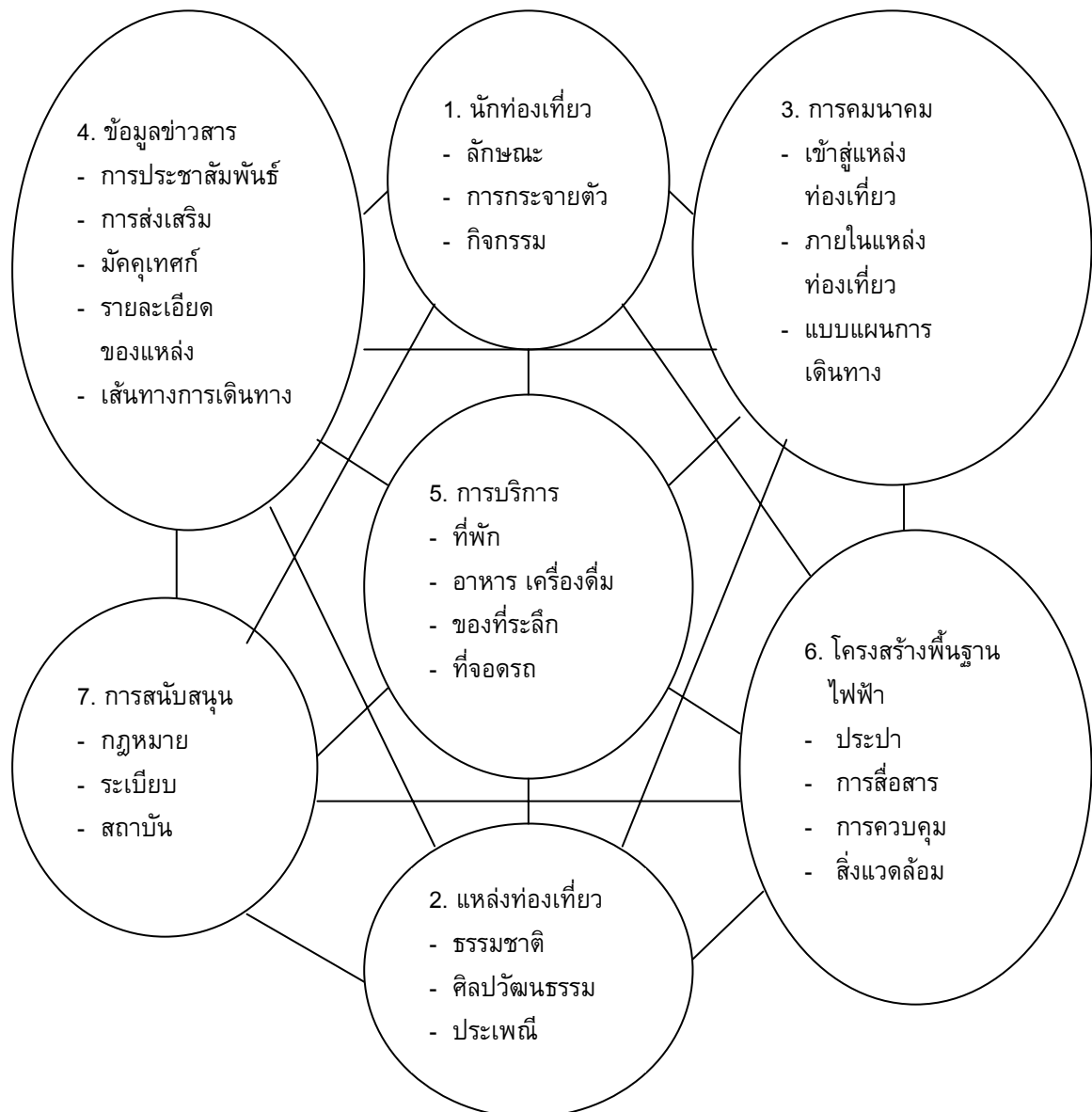
การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจบริการ ที่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้ด้วยตนเอง แต่จะต้องมีธุรกิจบริการด้านอื่นๆ ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว ดังที่ เสรี วังสไพจิตร (2534) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่งเรียกว่า “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” (Tourist industry) อันเป็นอุตสาหกรรมบริการ (Service industry) และจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมประสม (Mixed industry) ไม่ใช่อุตสาหกรรมเดี่ยว (Single industry) เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รวมเอากิจกรรมและบริการต่างๆ เข้ามาไว้ด้วยกัน อาทิ ที่พัก การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การจำหน่ายของที่ระลึกต่างๆ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมต่างๆ อาทิ การบันเทิง การกีฬา การศึกษา การเที่ยวชมเมือง และการท่องเที่ยวตามท้องถิ่น เข้าไว้ด้วยกัน

ส่วนประกอบต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นระบบนั้นเรียกว่า ระบบการท่องเที่ยว (Tourism Function System) จะต้องมีการดำเนินงานประสานกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ประมุข แก้วเนียม (2530 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวถึงระบบการท่องเที่ยวว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการ โดยมีการดำเนินการที่ประสานกัน และหนุนเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ส่วนประกอบระบบการท่องเที่ยวมีดังนี้

1. นักท่องเที่ยวจะเป็นการกำหนดกลุ่ม และจำนวนเป้าหมายของนักท่องเที่ยว
2. แหล่งท่องเที่ยวกำหนดจุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยว ที่จะให้นักท่องเที่ยวไป
3. การคมนาคม มีการกำหนดเส้นทางคมนาคม แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว
4. ข้อมูลข่าวสารมีการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารที่จะกระตุ้นชักจูงให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว และสิ่งสนับสนุนอื่นๆ
5. การบริการมีการจัดเตรียมบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จำเป็นให้กับนักท่องเที่ยว
6. โครงสร้างพื้นฐานต้องพิจารณาควบคู่ไปกับโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็น เช่น ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร เป็นต้น
7. การสนับสนุนจัดให้มีปัจจัยที่สนับสนุน เช่น ในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย สถาบันการเงิน เป็นต้น

ภาพประกอบ 3 องค์ประกอบของระบบการท่องเที่ยว
ที่มา : ประมุข แก้วเนียม. (2530). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. หน้า 31.

จากภาพประกอบ 2 อธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบ ของระบบการท่องเที่ยว อย่างกลมกลืน กล่าวไว้ว่า เมื่อกำหนดกลุ่มและจำนวนเป้าหมายนักท่องเที่ยว ตลอดจนจุดหมายปลายทาง หรือแหล่งท่องเที่ยวที่จะให้นักท่องเที่ยวไป ก็จะสามารถกำหนดเส้นทางคมนาคม และแผน การเดินทางของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องจัดหาไว้ให้นักท่องเที่ยว และจะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็น นอกจากนี้ก็ ต้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารที่จะกระตุ้นชักจูงใจให้มีความรู้แก่นักท่องเที่ยว และสิ่งสนับสนุนอื่นๆ เช่น มัคคุเทศก์ เป็นต้น ถ้าหากว่าความต้องการที่จะเสนอตามอุปสงค์ของนักท่องเที่ยว ยังไม่สามารถ

กระทบได้ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ก็จำเป็นต้องกระตุ้นให้เกิดการลงทุนพัฒนาเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งจัดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย เช่น ระเบียบ กฎหมาย สถาบันที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม เพื่อที่จะเร่งรัดการพัฒนาให้เกิดขึ้น ควบคู่กับการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการตลาด ในกรณีที่บทบาทขององค์กรประกอบเหล่านี้ ไม่สามารถจัดเตรียมให้เสริมและตอบรับซึ่งกันและกัน ก็จะเกิดภาวะไม่ประสานกลมกลืนกันขึ้นได้ และส่งผลให้ความพยายามในการพัฒนาเกิดความสูญเปล่าหรือสูญหายไป

ถ้าจะเปรียบเทียบในระดับที่กว้างขึ้นไปแล้ว ระบบการท่องเที่ยวเป็นเพียงระบบย่อยระบบหนึ่งของระบบสิ่งแวดล้อมโดยรวม ระบบการท่องเที่ยวจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับระบบย่อยอื่นๆ เช่น ระบบย่อยเศรษฐกิจ ระบบย่อยสังคม ระบบย่อยกายภาพ เป็นต้น ความเชื่อมโยงระหว่างระบบย่อยต่างๆ เหล่านี้ จะมีผลต่อกันทั้งในเชิงสนับสนุนเอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน หรืออาจขัดขวางเป็นอุปสรรคต่อกัน ดังนั้น การพัฒนาระบบการท่องเที่ยว จึงต้องคำนึงถึงระบบย่อยอื่นๆ ที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันด้วยควบคู่กันไป โดยมุ่งเน้นส่งเสริมความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน และควบคุมหรือป้องกันความสัมพันธ์ที่เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อกัน

นอกจากนี้ สุรเชษฐ์ เศรษฐมาต (2541 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้แบ่งส่วนประกอบของการท่องเที่ยว ออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย

1. อุปสงค์ (Demand) ความต้องการในเรื่องการท่องเที่ยว หรือการเดินทางไปตามพื้นที่ต่างๆ ออกมาในรูปของจำนวนหรือปริมาณ (คน-ครั้ง / ช่วงเวลา) มีหน่วยนับเป็นวัน หรือคืน / สัปดาห์ / เดือน / ปี นอกจากนี้ยังมีปัจจัยผลักดันให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวนอกภูมิลำเนาที่สำคัญได้แก่

1.1 เวลาว่าง เช่น วันหยุดประจำปี วันหยุดนักษัตฤกษ์

1.2 รายได้ เนื่องจากการเดินทางย่อมจะมีค่าใช้จ่าย รายได้ จึงเป็นปัจจัยผลึกตัวหนึ่ง

1.3 แรงกระตุ้นที่ทำให้อยากเดินทางท่องเที่ยว จากการที่ได้รับสื่อหลายประเภทที่ทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้เกิดความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปสัมผัสเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นการสร้างความปลอดภัยให้กับตัวเอง ค่านิยม ปัจจัยด้านค่านิยม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ยากจะหาตัวชี้วัด แต่การศึกษาและประสบการณ์ จะเป็นตัวสร้างค่านิยมให้เกิดขึ้น รวมทั้งการที่ได้รับค่านิยมจากประเทศต่างๆ โดยเฉพาะตะวันตกในเรื่องของการพักผ่อนท่องเที่ยว ทำให้ค่านิยมของสังคมไทยมีแนวโน้มเริ่มเปลี่ยนแปลงเมื่อ 10-15 ปีที่ผ่านมา ว่าคนไทยมีแนวโน้มที่จะเดินทางไปแสวงหาความรู้ และสัมผัสกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติมากขึ้น จากปัจจัยด้านอุปสงค์ทั้ง 4 ส่วน เป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้คนออกไปท่องเที่ยวมากขึ้น

2. อุปทาน (Supply) สถานที่ ที่จะรองรับการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ รวมทั้งปริมาณนักท่องเที่ยวด้วยกัน แหล่งท่องเที่ยวถือเป็นอุปทานในส่วนประกอบของการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทนคร แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ / โบราณคดี หรือแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นต้น

3. สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จัดว่าเป็นส่วนที่มีความสำคัญที่สุดของการท่องเที่ยวคือเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวแล้ว ถ้าสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีการจัดการที่ไม่ดี ไม่สมบูรณ์ ไม่พร้อม จะทำให้เกิดปัญหาการท่องเที่ยวที่ไม่สมบูรณ์แบบ นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกสบายอันควร ไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจ

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว (Tourism factors)

การท่องเที่ยวไปในสถานที่ใดก็ตาม จะเกิดขึ้นได้จะต้องมีสิ่งจูงใจด้านต่างๆ เป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันให้นักท่องเที่ยวเกิดการเดินทางยังสถานที่ต่างๆ ส่วนหนึ่ง ก็คือ ปัจจัยอันเกิดจากสถานที่ที่ท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยวเอง ซึ่ง ประเสริฐ วิทยารัฐ (2530) ได้จำแนกปัจจัยที่เกิดจากสถานที่ท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. บรรยากาศด้านกายภาพ สิ่งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานเบื้องต้นของการท่องเที่ยว นั่นคือถ้าสถานที่ใดมีลักษณะทางกายภาพที่เอื้ออำนวย การที่จะดึงดูดการท่องเที่ยวก็จะเป็นไปได้สูง สำหรับบรรยากาศด้านนี้ ได้แก่ ความสะดวกสบาย การเดินทางที่สะดวก ที่พักหาได้ง่าย อาหารการกินสะดวก มีให้เลือกหลายชนิดหลายแบบ การพัฒนาความสะดวกสบาย จะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยว ได้เป็นจำนวนมาก การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จะต้องได้รับความสะดวก การคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการติดต่อสื่อสารเป็นสำคัญ การเข้าถึงจะต้องเป็นไปอย่างรวดเร็วและปลอดภัย สิ่งสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเข้าไปสัมผัสสิ่งดึงดูดในเรื่องการท่องเที่ยว ได้แก่ ความมีน้ำใจของเจ้าของสถานที่ จะช่วยสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดความกังวลหรือลำบากเมื่อได้เข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่นั้น หรือแม้กระทั่งเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ในสถานที่นั้นๆ เช่น ชายหาด เกาะแก่ง ที่สวยงามตามธรรมชาติ ก็นับได้ว่าเป็นสิ่งดึงดูดอีกประการหนึ่ง สิ่งที่น่าดึงดูด สิ่งที่น่าดูที่อื่นไม่ได้ในเรื่องของสถานที่ วัด พระบรมมหาราชวัง ประเพณี ตลอดจนวิถีชีวิตในแต่ละสถานที่ ของที่หาดูยากก็เป็นตัวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เช่นกัน

2. บรรยากาศด้านจิตใจ ซึ่งหลายๆ กรณี เกี่ยวข้องกับทางด้านกายภาพที่กล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามทางจิตใจนั้นมีความสำคัญมาก เพราะการที่จะตัดสินใจทำอะไรลงไป บรรยากาศทางจิตใจนั้นมีส่วนร่วมนำมาพิจารณาอยู่มาก เพราะการตัดสินใจของมนุษย์อยู่ที่ความพึงพอใจเป็นหลัก บรรยากาศด้านจิตใจ ได้แก่ ความมีมิตรไมตรี การที่นักท่องเที่ยวต่างถิ่นได้รับการแสดงความ เป็นมิตรจากเจ้าของท้องถิ่น จะทำให้เกิดความอบอุ่นสบายใจเหมือนกับอยู่ในท้องถิ่นหรือบ้านเมืองของตนเอง นับได้ว่าเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ติดอกติดใจที่ไม่อาจลืมนึกเลือนการต้อนรับขับสู้เป็นสิ่งที่ต่อเนื่องจากมิตร คนในท้องถิ่นมีความพร้อม และเต็มใจที่จะให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเท่าที่จะช่วยได้ ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เป็นต้น ความปลอดภัย หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและความปลอดภัยที่เกิดขึ้นจริง ความปลอดภัยเป็นลักษณะทางจิตวิทยา แม้จะเป็นข่าวลือการพูดปากต่อปาก ถึงความไม่ปลอดภัยจะเป็นหนทางที่ผลักดันไม่ให้นักท่องเที่ยวเข้ามา และค่าครองชีพไม่สูงเกินไป โดยเฉพาะสิ่งที่จำเป็นในการครองชีพ เช่น ค่าที่พัก อาหาร ของอุปโภค

และบริโภคอื่นๆ ความไม่เข้มงวดในประเด็นนี้ จะเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งต้องมีข้อปฏิบัติในการเข้าประเทศ เช่น การมีวีซ่าก่อนเข้าประเทศ การตรวจด้านศุลกากรเข้มงวดเกินไป วิธีการเหล่านี้ถ้าจำเป็นก็ต้องทำ แต่จะต้องจัดให้สะดวกรวดเร็ว ไม่ให้เป็นที่จุกจิกกวนใจมากนัก

3. บรรยากาศประกอบ ได้แก่ การแนะนำประชาสัมพันธ์ เช่น การประชาสัมพันธ์ในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งถือได้ว่าเป็นสินค้าการท่องเที่ยว หน่วยงานที่ทำหน้าที่จะต้องมีข้อมูลที่ทันสมัยและจำเป็นแก่นักท่องเที่ยว และต้องพร้อมให้คำแนะนำอยู่เสมอ สินค้าของที่ระลึก สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นและไม่ใช่ว่าเรื่องเล็กน้อย นักท่องเที่ยวบางคนมาเพื่อซื้อสิ่งของเหล่านี้ ดังนั้น การพัฒนาสินค้าที่ระลึกในท้องถิ่นมีความจำเป็นมาก และถ้าพัฒนาได้ในลักษณะเป็นของที่ที่มีคุณภาพสวยงาม เป็นของที่เชื่อถือได้ ราคาพอสมควรจะยิ่งเป็นการดีมาก สินค้าปลอดภาษี การเปิดสินค้าปลอดภาษีให้นักท่องเที่ยวเป็นจิตวิทยายาอย่างหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว การบันเทิง ลักษณะการบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ล้วนแต่เป็นการชักจูงนักท่องเที่ยว ลักษณะของการบันเทิง รูปแบบอาจไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ศาสนา และประเพณี สิ่งเหล่านี้จะต้องยอมรับ แต่ต้องควบคุม ไม่ให้กระทบกระเทือนต่อส่วนรวม อันจะก่อให้เกิดผลเสียต่อเนื้อที่เป็นภัยต่อสังคม นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่มีผลให้เกิดการท่องเที่ยว อันเกิดจากตัวนักท่องเที่ยวเอง

มну วิลยะเพ็ชร (2530 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้อธิบายไว้นำสนใจว่ามีปัจจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อการผ่อนคลาย และความเครียดของร่างกาย และจิตใจ ซึ่งนับว่ากำลังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ที่ต้องอาศัยความริบเร่งเต็มไปด้วยความเครียด
  2. เพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านสุขภาพ เช่น ต้องการอากาศสดชื่น แสงแดด อากาศดี อากาศดี หรือภายใต้การปฏิบัติทางการแพทย์
  3. เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรม กีฬาประเภทต่างๆ เช่น การเดินป่า ไร่เขา เล่นสกี เล่นเรือ ตกปลา ยิงปืน เป็นต้น
  4. เพื่อความเพลิดเพลิน ตื่นเต้น และสนุกสนาน โดยเฉพาะความต้องการในด้านความเพลิดเพลินมีลักษณะเด่นมาก ดังนั้น การจัดโปรแกรมในการท่องเที่ยวควรเน้นประเด็นนี้ให้มาก
  5. เพื่อความรู้ และประสบการณ์ โดยเฉพาะให้ความสนใจสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม หรือสถานที่จัดงานรื่นเริง และงานนักชัตฤกษ์
  6. เพื่อเหตุผลทางด้านบุคคล เช่น การไปเยี่ยมญาติ การไปพบปะประชาชนคนแปลกหน้าใหม่ๆ การแสวงหามิตรใหม่ๆ หรือการหลีกเลี่ยงการสังสรรค์กับเพื่อนฝูงตามปกติ
  7. เพื่อหาวัตถุประสงค์ด้านจิตใจ เช่น การไปจาริกแสวงบุญยังสถานศึกษาที่ศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา
  8. เพื่อเหตุผลทางธุรกิจและวิชาชีพ เช่น การเข้าประชุม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับด้านอุตสาหกรรมการค้า วิชาชีพของตน และการเข้าประชุม และสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรของตน
- นอกจากนี้ แมคอินทอช (1972 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวถึงเรื่องสิ่งกระตุ้น เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. สิ่งกระตุ้นทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับการผ่อนคลาย การพักผ่อนทางกายภาพ เช่น กิจกรรมกีฬา การปฏิบัติการทางการแพทย์บางอย่าง ตลอดจนสิ่งกระตุ้นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ

2. สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม ได้แก่ สิ่งกระตุ้นให้บุคคลเดินทางท่องเที่ยวไปต่างแดน เพื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับประชาชน และสิ่งที่เป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมของประชาชนเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นรูปของศิลปะ ดนตรี วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และคติชน เป็นต้น

3. สิ่งกระตุ้นระหว่างบุคคล เช่น เกี่ยวกับการต้องการไปเยี่ยมญาติ มิตรสหาย หรือความต้องการห้างเห็นครอบครัว เพื่อนบ้าน และเพื่อนร่วมงาน หรือเพื่อต้องการพบปะประชาชนคนแปลกหน้าใหม่ๆ และมีเพื่อนฝูงใหม่ๆ หรือแม้แต่ความต้องการหลีกเลี่ยงชีวิตจำเจที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

4. สิ่งกระตุ้นทางด้านฐานะและชื่อเสียง ได้แก่ สิ่งกระตุ้นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว เกี่ยวข้องกับธุรกิจ และผลประโยชน์ของวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับการศึกษา หรือเพื่อเป็นงานอดิเรก

4. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวถูกจัดให้เป็นสินค้าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประเสริฐ วิทยารัฐ (2530) กล่าวว่า “แหล่งท่องเที่ยว” หมายถึง สถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปสัมผัส เที่ยวชม เพื่อการพักผ่อน และเพื่อความสนุกสนาน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ป่าไม้ ทะเล ลำน้ำ ตลอดจนเกาะแก่งต่างๆ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ป่าไม้ ทะเล ลำน้ำ ตลอดจนเกาะแก่งต่างๆ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ จะอยู่ในอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

3. กิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 42-45) กล่าวว่า การท่องเที่ยวทัศนศึกษาเป็นกิจกรรมนันทนาการที่บุคคลและชุมชนให้ความสนใจ และนิยมเลือกในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระมากที่สุด เพราะเป็นกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งสรุปได้ 12 ประเภท

1. สิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น (The built environment) คือ สิ่งดึงดูดความสนใจที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น จากแรงบันดาลใจทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นรูปแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 สิ่งประดิษฐ์ทางอุตสาหกรรม (Industrial archeology) ซึ่งถือเป็นจุดเด่นสำหรับนักท่องเที่ยวทัศนศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ได้แก่ เขื่อนเก็บน้ำ อุโมงค์เรือ โรงงานผลิตน้ำตาลนิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น

1.2 สิ่งดึงดูดความสนใจทางประวัติศาสตร์ (Historical attractions) ได้แก่ พระบรมมหาราชวัง พระราชวังจักรพรรดิราชวงหมิง อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย กรุงวอชิงตัน ดีซี เป็นต้น

1.3 พิพิธภัณฑ์สถาน (Museums) เป็นสถานที่ ที่ให้ความรู้ความเข้าใจทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตแก่ประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์รวมและเฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น พิพิธภัณฑ์สถานประวัติศาสตร์ โบราณคดีทางศิลปวัฒนธรรม ทางอุตสาหกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.4 วัฒนธรรมพื้นบ้าน (Folk way customers) เป็นวิถีชีวิตและระเบียบประเพณี ของท้องถิ่นที่มีเสน่ห์ มีรูปแบบเอกลักษณ์เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เทศกาลสงกรานต์ การแต่งกายประจำภาคต่างๆ ของไทย

1.5 สิ่งดึงดูดใจทางการเมือง (Political attraction) เมืองหลวงหรือนครเก่าแก่ที่มีความสำคัญ บทบาททางการเมืองก็เป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงสถานที่สำคัญทางการเมือง เช่น กรุงวอชิงตัน ดีซี ทำเนียบขาว กรุงมอสโก พระราชวังเวทชายส์ นครปักกิ่ง เป็นต้น

1.6 สิ่งดึงดูดใจทางศาสนา (Religion attraction) ศาสนาเป็นที่พึ่งและที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของมวลมนุษยโลก คือ สถานที่สำคัญทางศาสนา จึงได้มีการก่อสร้างสถานที่ด้วยงานศิลปสถาปัตยกรรมที่สวยงาม เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดใจนักท่องเที่ยว เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงวาติกัน โบสถ์ วัดวาอาราม กรุงเยรูซาเลม นครเมกกะ โบสถ์นอร์ตัม เป็นต้น

1.7 สถาปัตยกรรม (Architecture) สิ่งก่อสร้างที่เป็นที่พักอาศัย หรืองานศิลปะ งานสถาปัตยกรรม เป็นจุดสนใจนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี เช่น ตึกสูงระฟ้าของนครหลวงต่างๆ นครซานฟรานซิสโก นิวยอร์ก ฮองกง สิงคโปร์ สถาปัตยกรรมตามยุคสมัยของแต่ละประเทศ เช่น สถาปัตยกรรมไทยโรมันร่วมสมัย เรเนซองส์ เป็นต้น

2. กิจกรรมทางวัฒนธรรม (Cultural activities) ประเพณีวัฒนธรรมและกิจกรรมที่ส่งเสริมทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดการแสดงออกทางวัฒนธรรม และอารยธรรมทางมวลมนุษยกลุ่มต่างๆ แบ่งออกเป็นงานเทศกาลศิลปะ หัตถกรรม ดนตรี ประเพณี และชีวิตพื้นเมือง

2.1 เทศกาล (Festival) นักท่องเที่ยวสนใจเทศกาลต่างๆ เพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น เล่นเกม เช่น เทศกาลสงกรานต์ ลอยกระทง แห่บั้งไฟ ปีใหม่ งานฉลองมาร์ติกราสีในกรุงนิวยอร์ก เทศกาลออกโตเบอร์เฟสในมิวนิค เทศกาลคริสต์มาสของชาวคริสต์ เทศกาลไหว้พระจันทร์ของชาวจีน เป็นต้น

2.2 ศิลปะ (Arts) นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมศิลปะ เช่น การวาดรูป รูปปั้น แกะสลัก ภาพเขียน สถาปัตยกรรม หรือแหล่งผลิตทางศิลปหัตถกรรม โดยจัดเป็นเทศกาลศิลปะเอดินเบอโระในสกอตแลนด์ เทศกาลดนตรีในนครเวียนนา สัปดาห์แห่งศิลปหัตถกรรมศิลปะอาชีพ

2.3 งานหัตถกรรม (Handicrafts) เช่น งานหัตถกรรมของชาวเขา ชาวเกาะ เครื่องปั้นดินเผาของชาวอินเดีย งานแกะสลัก เครื่องเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเงิน เครื่องหนัง เครื่องประดับ อัญมณี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ประเทศไทยมีชื่อเสียงไปทั่วโลก เพราะมีช่างงานหัตถกรรมที่มีความละเอียดอ่อน วิจิตรพิสดาร ดังนั้น งานทางด้านหัตถกรรม จึงเป็นกิจกรรมวัฒนธรรมที่เป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวที่สำคัญประเภทหนึ่ง

2.4 ดนตรีและการเต้นรำ (Music and dance) ดนตรีและการเต้นรำ เป็นจุดดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยว ไม่แพ้กิจกรรมวัฒนธรรมประเภทอื่นๆ เช่น การฟ้อนรำและการรำวงของไทย การเต้นแบบโพลีเซียของฮาวาย การเต้นบัลเลย์ โอเปร่า การเต้นรำนาชาติของชาวเกาหลี ญี่ปุ่น และชาวยุโรป เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวนานาชาติ เป็นต้น

2.5 ประเพณีและวิถีชีวิตพื้นเมือง (Native life and custom) นักท่องเที่ยวต่างชาติและในประเทศ มีความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับวิถีชีวิต และการแต่งกายของชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น หรืออาจเรียกว่าประเพณีและชีวิตของชาวบ้าน

2.6 ภาษา (Language) นักท่องเที่ยวมีความสนใจจุดหมายปลายทางว่าประเทศนั้นสามารถสื่อสารความเข้าใจกันได้ดีหรือไม่ ดังนั้นภาษากลาง เช่น ภาษาอังกฤษ จีน สเปน และญี่ปุ่น จึงเป็นบทบาทสำคัญและเป็นตัวแปร ในการเลือกจุดหมายปลายทางด้วย นอกเหนือจากเรื่องความมั่นคง และปลอดภัย ปัจจุบันสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้จัดโปรแกรมพิเศษหรือปิดภาคฤดูร้อนไปศึกษาภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมในประเทศต่างๆ เช่นกัน จึงเป็นการเปิดโอกาสการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้และประสบการณ์ชีวิต

3. สิ่งดึงดูดความสนใจทางศาสนา (Religion attraction) ปัจจุบันนักท่องเที่ยวจำนวนมากนับเป็น 10-100 ล้านคน เดินทางไปยังสถานที่สำคัญทางศาสนาในแต่ละปีมีจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะต้องการมีโอกาสชม สัมผัส กับสถานที่ที่สำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นการเผยแพร่ทางศาสนา หรือเป็นต้นกำเนิดของศาสนาอื่นๆ เช่น เมืองเมกกะเป็นศูนย์กลางศาสนาอิสลาม นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังได้เลือกที่จะได้ใช้เวลาว่างขณะท่องเที่ยว ณ ประเทศจุดหมายปลายทาง เยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางศาสนา เช่น วัด โบสถ์ อาราม หรือมอสก์ (สุเหร่า) เพื่อการศึกษาเรียนรู้ เปรียบเทียบกับสิ่งที่ตนเองชอบและศรัทธา

4. สิ่งดึงดูดความสนใจทางการเมือง (Political attraction) การเมือง การปกครอง เป็นสิ่งสำคัญ และทำให้นักท่องเที่ยวมีความคิด วิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวจำนวนมาก มีความสนใจพิเศษที่อยากรู้ถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของประชากร ที่มีระบบการปกครองที่แตกต่างจากตน

5. สิ่งดึงดูดใจทางวิทยาศาสตร์ (Science attraction) เมืองที่มีชื่อเสียงทางด้านความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ หรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านนี้ ก็จะเรียกร้องความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวได้มากที่สุดทีเดียว เช่น ยูซีแอลเอ มหาวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนีย

6. ธรรมชาติทางกายภาพ (Physical nature) เช่น อุทยานแห่งชาติแกรนด์แคนยอน เยนโลว์สโตน อุทยานแห่งชาติ หรือ Dinosaur nationpark ในมลรัฐโคโลราโด หรือเมืองโรโตแก้ว ที่มีทัศนียภาพ มีน้ำพุร้อน เป็นต้น

7. ภูมิอากาศ (Climate) ภูมิอากาศมีส่วนช่วยในการตัดสินใจให้เกิดการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากตัวอย่างเช่น ฤดูร้อนเป็นการสร้างบรรยากาศให้นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ผู้อยู่ในโซนอากาศหนาวจะท่องเที่ยวไปในโซนที่มีอากาศอบอุ่น หรือเขตเมดิเตอร์เรเนียน หรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8. ทศนิยมภาพ (Scenery) ทศนิยมภาพที่งดงามตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นก็มีส่วนช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวเลือกประเทศสวีเดนหรือแคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เพราะอยากชมทศนิยมภาพที่ประทับใจ เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศชอบสวรรค์ ทะเลอันดามัน ภูเก็ต กระบี่ สมุย เพราะทศนิยมภาพทางทะเลงดงามในขณะที่นักท่องเที่ยวไทยชอบทัศนศึกษาภูกระดึง ภูเรือ และภูหลวงของจังหวัดเลย เป็นต้น

9. ชีวิตสัตว์ป่า (Wildlife) จะทำให้นักถึงจิตภาพชีวิตสัตว์ป่า

10. นันทนาการกลางแจ้งและกีฬา (Outdoor Recreation and sport) กีฬาและกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชอบผจญภัย หรือใกล้ชิดกับธรรมชาติ หรือเลือกกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถของตนเอง โดยอาศัยธรรมชาติแวดล้อม

11. บันเทิง มหรสพ (Entertainment) เมืองลาสเวกัส แอดแลนติกซิตี หรือมิสสิซิปปิได้รับการยอมรับจากนักท่องเที่ยวว่ามีแหล่งบันเทิงที่มีความหลากหลาย เหมาะที่จะไปท่องเที่ยวพักผ่อน

12. สุขภาพ อาบน้ำแร่ (Health and spa) มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ชอบเดินทางเพื่อสุขภาพ และเดินทางอาบน้ำแร่ หรือเพื่อรักษา บำบัด ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน

4. ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 49) ได้รวบรวมประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. ทางด้านสังคม ได้แก่

1.1 ครอบครัวยังมีความพึงพอใจทางเพศสัมพันธ์ ทำงานร่วมกับบุคคลอื่น สนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจ

1.2 ศาสนา พิธีการ จิตใจ ก่อให้เกิดพฤติกรรมมนุษย์

1.3 สถาบันทางการเมืองสร้างสันติภาพในบ้านเมือง เป็นการขยายอาณาเขตการปกครอง มีเป้าหมายร่วมกันในสังคม เป็นการรวมกลุ่มทางสังคม

1.4 ระบบทางเศรษฐกิจหมุนเวียน ส่งเสริมการจ้างงาน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ใช้เวลาว่างทำของที่ระลึกจำหน่ายทำให้มีรายได้ เศรษฐกิจของชุมชนและชาติดีขึ้น

2. ทางด้านจิตใจ

2.1 ได้ความรู้ความเข้าใจและสัมพันธภาพของธรรมชาติได้ดีขึ้น

2.2 หนีความกดดันจากสิ่งกายภาพต่างๆ

2.3 หนีปัญหาจากสังคม ได้พักผ่อนทางสมอง ได้คลายความเครียด

2.4 สร้างความสำเร็จ ความหมาย ทำให้เกิดความสำเร็จ

2.5 มีอิสระภาพ ความเป็นเอกภาพ ความเป็นเจ้าของ

2.6 ได้รับคุณค่าทางจิตใจของตนเอง ทำให้ตนเองมีค่า

2.7 เป็นการสั่งสมประสบการณ์

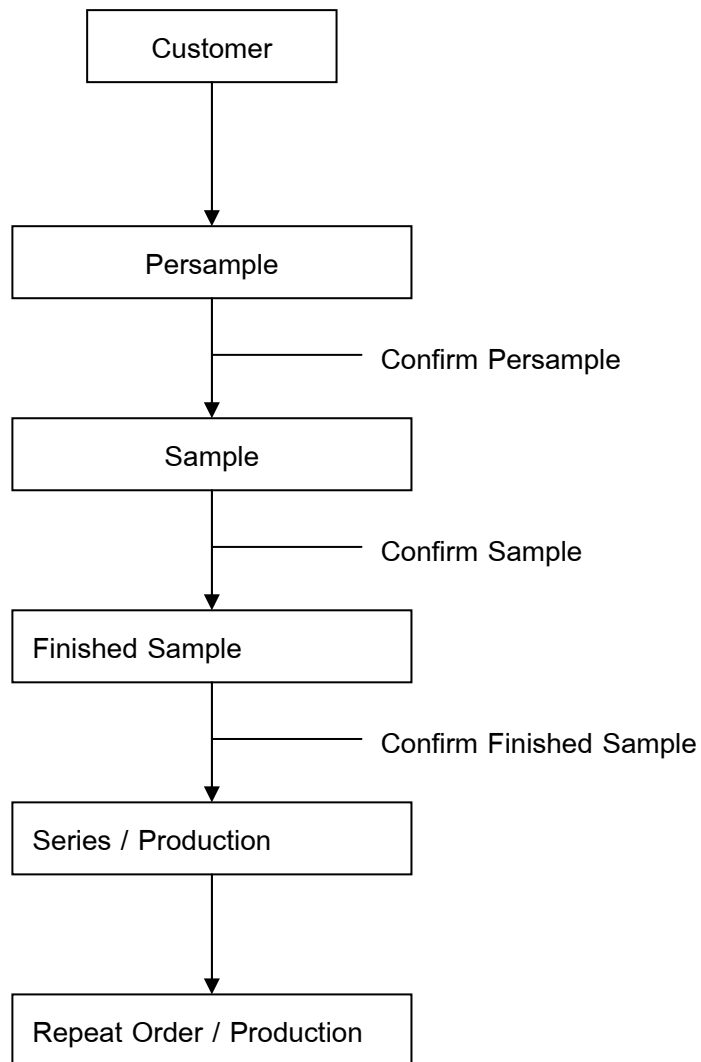
- 2.8 ได้รับความตื่นเต้น เสี่ยงอันตราย
- 2.9 ได้รู้จักจักคนอื่นๆ มากยิ่งขึ้น
- 2.10 รู้จักดูแลรักษาอุปกรณ์
- 2.11 ได้รับสมรรถภาพทางกาย ได้ออกกำลังกาย
- 2.12 ได้อยู่กับกลุ่มนันทนาการกลางแจ้ง และร่วมนันทนาการด้วยกัน
- 2.13 ได้เรียนรู้ บุคเบิกยิ่งขึ้น
- 2.14 ได้สร้างสัมพันธภาพครอบครัวยิ่งขึ้น
- 2.15 มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น
- 2.16 สร้างความปลอดภัย
- 2.17 พักผ่อนร่างกายได้คลายความเครียดจากงานประจำเมื่อได้เดินทางท่องเที่ยว

ทัศนศึกษา

5. ประวัติของบริษัทสยามไคล์ จำกัด

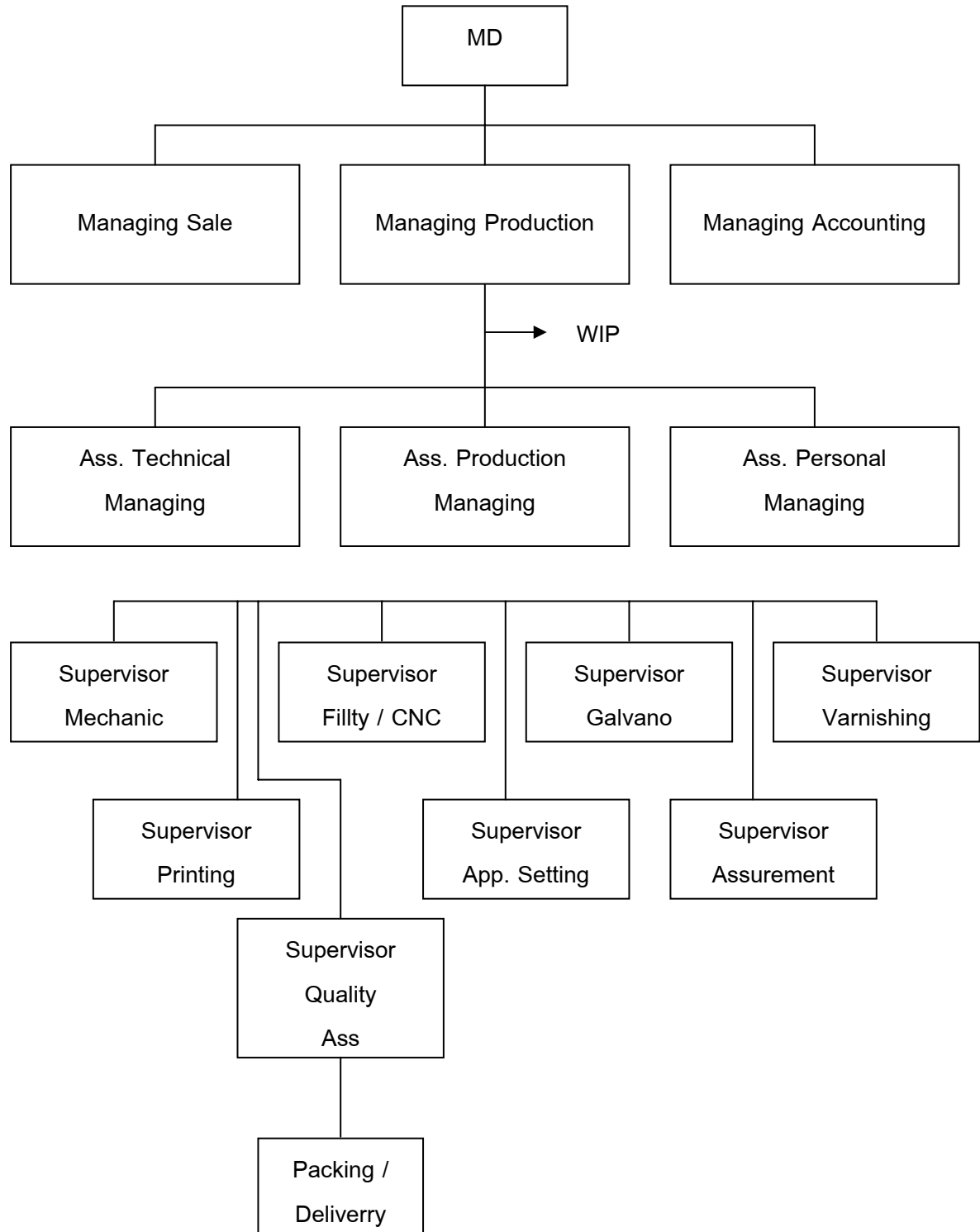
บริษัทสยามไคล์ จำกัด ก่อตั้งเมื่อ 25 มิถุนายน 2538 ด้วยทุนจดทะเบียน 40 ล้านบาท เป็นบริษัทร่วมลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีเจ้าของกิจการและนักธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการทำชิ้นส่วนของนาฬิกา โดยทางบริษัทได้รับจ้างผลิตหน้าปัดนาฬิกา รวมทั้งส่วนประกอบอื่นๆ บนหน้าปัดนาฬิกา เช่น ตัวเลข โลโก้ และอื่นๆ อีกมากมาย โดยมีนักลงทุนจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มาร่วมลงทุนกับนักธุรกิจในประเทศไทย จนสามารถบรรลุข้อตกลงและร่วมลงทุนการทำอุตสาหกรรมด้านนี้ในประเทศไทย ประมาณปี พ.ศ. 2536 - พ.ศ. 2537

โครงสร้างการประกอบธุรกิจของบริษัทสยามไคล์ จำกัด ตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน

ภาพประกอบ 4 โครงสร้างการประกอบธุรกิจของบริษัทสยามไคล์ จำกัด

โครงสร้างการบริหารงาน

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างการบริหารงานของบริษัทสยามไต้ลส์ จำกัด

ลักษณะการดำเนินธุรกิจ

บริษัทรับจ้างผลิตหน้าปัดนาฬิกา รวมทั้งชิ้นส่วนประกอบอื่นๆ บนหน้าปัดนาฬิกา อาทิเช่น ตัวเลข โลโก้ และอื่นๆ อีกมากมาย แล้วนำผลิตภัณฑ์ส่งไปยังบริษัทลูกค้า เพื่อนำไปประกอบเป็นนาฬิกา

สวัสดิการต่าง ๆ

1. การรักษาพยาบาล
2. รถรับ-ส่ง พนักงาน (รถบัส 62 ที่นั่ง) จำนวน 3 คน
3. อาหารกลางวันมูลค่า 20 บาท / คน (มื้อเที่ยง)
4. เงินเบี้ยขยัน 250 บาท / เดือน
5. เงินสะสมกองทุนเลี้ยงชีพ 3%
6. เงินฌาปนกิจ 50 / คน / ครั้ง
7. เงินกู้ SD

ลักษณะกิจกรรมที่บริษัทจัดให้พนักงาน

1. จัดกีฬาในช่วงสิ้นปี ปีละ 1 ครั้ง
2. จัดท่องเที่ยวประจำปี ช่วงสิ้นปี ปีละ 1 ครั้ง ปัจจุบันจัดท่องเที่ยว 2 วัน 1 คืน (ต่างจังหวัด) โดยมอบหมายให้บริษัทนำเที่ยวดำเนินการมาเป็นระยะเวลา 10 ปีตั้งแต่ก่อตั้งบริษัท
3. จัดกิจกรรมบริจาคโลหิต / จัดกิจกรรมเดิน วิ่ง การกุศล ร่วมกับโครงการ กนอ. จัดตลอดทุกปี
4. จัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาร่วมกับบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ช่วงกลางปี
5. จัดการอบรมด้านความรู้และวิธีการทำงานตลอดทุกปี
6. จัดการอบรมการดับเพลิงตลอดทุกปี

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยต่างประเทศ

โรบินสัน (Robinson. 1976 : 29-44) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวที่สำคัญกับประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพภูมิศาสตร์ ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว 6 ประการ คือ

1. ลักษณะภูมิประเทศ เช่น สวยงาม แปลกตา จะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้แก่ ภูเขา หุบเขา หน้าผา แม่น้ำ ทะเล ทะเลสาบ และพืชพันธุ์ธรรมชาติ
2. ลักษณะภูมิอากาศ บริเวณที่มีอากาศดี จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ
3. ปัจจัยทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียง จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก เช่น หอเอนเมืองปีซาร์
4. ความสะดวกสบายในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว จะมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมมากกว่าสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่โดดเดี่ยว
5. การจัดบริการ

ความสะดวก และกิจกรรม เช่น ที่พัก อาหาร กิจกรรมการแสดงกีฬา บั๊จจัยอื่นๆ ได้แก่ โรงพยาบาล การต้อนรับนโยบายรัฐบาลซุปรเปอร์มาร์เก็ต ภาษา

แมคอินทอช; และ เกลดท์เนอร์ (Mcintosh; & Goeldner. 1986 : 124-125) ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการท่องเที่ยวคืออะไร ผลการศึกษาพบว่าการท่องเที่ยวมีความหมายให้ทั่ว ทั้งด้านของการเป็นศาสตร์ เป็นศิลปะ และเป็นธุรกิจในการสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการด้านที่พัก และความสะดวกสบายต่างๆ เป็นต้น ตัวกระตุ้น (Motivation) ให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมี 4 ประการ คือ 1. ตัวกระตุ้นทางกายภาพ (Physical motivator) เป็นตัวกระตุ้นเพื่อผ่อนคลายทางกายภาพหรือเพื่อร่างกาย เช่น การไปพักผ่อนร่างกาย กิจกรรมทางกีฬา การไปตากอากาศชายทะเล การบำบัดรักษาตามคำแนะนำของแพทย์ เพื่อการรักษาสุขภาพ 2. ตัวกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Culture motivators) เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนในประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะไปในลักษณะของดูริยางค์ ศิลปะ นาฏศิลป์ 3. ตัวกระตุ้นทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivations) เป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการ เพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อน เพื่อพบปะกับคนแปลกหน้า หรือคนที่มีความคิดใหม่ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงจากงานจำเจ 4. ตัวกระตุ้นทางด้านฐานะของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อเกียรติยศและชื่อเสียงเป็นการเดินทางประกอบธุรกิจในต่างประเทศ การประชุม การศึกษา ฯลฯ

ฟิตซ์เซอร์รัลด์; และ ดูแรนต์ (Fitzgerald; & Durant. 1980 : 585-594) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนในมลรัฐเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีต่อการบริการสาธารณะ 5 ประเภท คือ บริการของตำรวจ การระวางอัคคีภัย การสาธารณสุข การศึกษา และการคมนาคม ผลการศึกษาพบว่า บั๊จจัยทางด้านภูมิหลังและบั๊จจัยทางด้านทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุข โดยบั๊จจัยที่มีน้ำหนักมากที่สุดต่อความพึงพอใจของประชาชน คือ บั๊จจัยทางด้านเชื้อชาติ รายได้ และทัศนคติ ที่เกิดจากการเปรียบเทียบที่ได้รับจากการบริการ

เฮนดี; และคณะ (Hendee; et al. 1984 : 60-64) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จำนวน 140 คน ที่ไปท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าแถบตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา 3 แห่ง โดยการสอบถามและสัมภาษณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 40 เห็นด้วยกับการจ่ายค่าธรรมเนียมในการเข้าไปท่องเที่ยวป่า เพื่อจะได้มีเงินไปใช้ในการพัฒนา เพื่อการบริการบำรุงรักษา แต่ในเรื่องการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวและการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุน เพื่อพัฒนาให้เห็นด้วยน้อย มีประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น และเห็นด้วยกับการลดผลกระทบพื้นที่ โดยวิธีการกระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่า

อเด; และ แอนเดอร์เซน (สมจิตร กาหังศ์วงศ์. 2541 : 48-49 อ้างอิงจาก Aday; & Anderson. 1989 : unpagged) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 524 คน ที่เกี่ยวกับให้บริการทางการแพทย์ และการบริการบำบัด พบว่า การให้บริการด้านการแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 75 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี แต่การบริการด้านบำบัดอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน โดยเฉพาะการให้บริการสวนสาธารณะ และกิจกรรมนันทนาการบำบัดในสวนสาธารณะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง

6.2 งานวิจัยในประเทศ

สลักฤทัย เตียวตระกูล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา พบว่านักท่องเที่ยวที่มาหาดเมืองพัทยามีทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยมีอายุเฉลี่ย 28.5 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีอาชีพประกอบธุรกิจการค้า มีรายได้สูงกว่า 8,500 บาทขึ้นไป ส่วนมากมาจากจังหวัดอื่นๆ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณหาดเมืองพัทยา ส่วนสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่นักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจ ได้แก่ ความสะอาดของหาดทราย ความสะอาดของห้องน้ำ และอ่างน้ำจืด ปริมาณถังขยะ จำนวนแผ่นป้ายสื่อความหมายและการปลูกสร้างอาคารเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมีความพึงพอใจในเรื่องความกว้างของชายหาด และความเหมาะสมของแสงแดด สิ่งที่ไม่พึงพอใจในเรื่องความขรุขระเอียงคดของทรายความสะอาดของชายหาด ความสะอาดของน้ำทะเลและความตื้น-ลึกของน้ำทะเล ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย มีความพึงพอใจในเรื่องดังกล่าวมาก ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มียุมากดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีอายุ การศึกษา และสถานภาพสมรส อาชีพ ที่อยู่อาศัยและประสบการณ์เที่ยวทะเลต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณหาดเมืองพัทยาดแตกต่างกัน

สุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539 : 110-112) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรของวิทยาลัยสารพัดช่าง พบว่า กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ กิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อการแนะแนวการเรียน การประกอบอาชีพ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการหารายได้ การทำอาชีพและออมทรัพย์ กิจกรรมแข่งขันทักษะประกอบอาชีพ กิจกรรมการให้บริการแก่สังคม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมทางวิชาการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพ เห็นว่าควรจัดในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ เห็นว่าควรจัดในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ สถานที่ที่แคบไม่อำนวยต่อการจัดกิจกรรมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ยังไม่พอเพียง มีเวลาน้อยแต่กิจกรรมมากเกินไป มีบุคลากรน้อย ขาดการวางแผนและการกำหนดนัดหมายที่แน่ชัด ในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากรเพื่อดำเนินการ

เปรมจิตต์ สุทธิภูมิ; ปิยะมาภรณ์ โอสธานนท์; และ กิตติ จงถาวรสถิตย์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้บริการเอื้องหลวง พาท่องเที่ยวของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีระดับรายได้ส่วนบุคคล และระดับรายได้ครอบครัวต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1,001-25,000 บาท ประกอบ

อาชีพราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ สถานภาพสมรสและแต่งงานแล้ว ส่วนปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของเฉพาะผู้ที่เคยใช้บริการเอื้องหลวง มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยกเว้น ปัจจัยด้านอายุ และสถานภาพสมรส โดยส่วนใหญ่ผู้ที่เคยใช้บริการมีอายุ 31-40 ปี สมรสแล้วมีบุตร ส่วนผลการวิจัยทางด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเฉลี่ยปีละ 6 ครั้ง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 1,001-2,000 บาท นิยมท่องเที่ยวครั้งละ 2-3 วัน เดินทางเป็นกลุ่ม 4-6 คน โดยเป็นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด และส่วนใหญ่มีการวางแผนที่จะท่องเที่ยวในปีนี้ กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักบริการเอื้องหลวงจะรู้จักจากสื่อนิตยสารบนเครื่องบินมากที่สุด และเกือบทั้งหมดทราบว่าเป็นบริการหนึ่งของบริษัทการบินไทย ส่วนผู้ที่ไม่รู้จักเป็นเพราะมีข้อมูลเกี่ยวกับบริการนี้น้อย ไม่ทราบสถานที่ในการซื้อบริการ และนิยมเดินทางท่องเที่ยวเอง ยกเว้น ปัจจัยด้านอายุ

ยศพล ณ นคร (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการแพยาง และแพไม้ไผ่ของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมล่องแพ ณ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีภูมิลำเนาในภาคกลางโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร การศึกษาระดับปริญญาตรี เดินทางเข้ามาเป็นกลุ่มขนาดเล็ก 9-10 คน ไม่เคยมีประสบการณ์ในกิจกรรมล่องแก่ง มีความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับสูง นักท่องเที่ยวตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกทำกิจกรรมโดยใช้แพยาง สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการแพยาง และแพไม้ไผ่ของนักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว ประสบการณ์ในอำเภออุ้มผาง ประสบการณ์การล่องแพ ประสบการณ์การล่องแก่ง ระดับความรุนแรงของแก่ง ค่าใช้จ่ายครั้งล่าสุดในการล่องแก่ง ข้อมูลความแตกต่างระหว่างแพยางกับแพไม้ไผ่

ฉันทิช วรรณถนอม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดของการเดินทางท่องเที่ยว คือ ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ราคาและค่าบริการต่างๆ รายได้และเวลาว่างของนักท่องเที่ยว

วิภาพร ตรีสิงห์พิทักษ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB) โดยรวมและแยกเป็นสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการบริหารงาน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครู พบว่า

1. ความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB) ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูชายและครูหญิง มีความคิดเห็นในการบริหารงานด้านงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ และรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นในการบริหารงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีความคิดเห็นในการบริหารงานด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 7 ปี ตั้งแต่ 7 ปี-11 ปี และมากกว่า 11 ปี มีความคิดเห็นในการบริหารงาน ด้านงบประมาณ ด้านการจัดการ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบุคลากร และด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 200,000 บาท ตั้งแต่ 200,000-299,999 บาท ตั้งแต่ 300,000-399,999 บาท และมากกว่า 400,000 บาท มีความคิดเห็นในการบริหารงาน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิธร สามารถ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทย ในจังหวัดกระบี่ วัตถุประสงค์หลักในการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการในการพักผ่อนหย่อนใจสำคัญมาก รองลงมาคือ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินสำคัญมาก และเพื่อประสบการณ์การด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างสำคัญ สำหรับสิ่งจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญโดยรวมในระดับค่อนข้างสำคัญ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ต้องการพาครอบครัวไปพักผ่อนค่อนข้างสำคัญ รองลงมาคือเพื่อช้ชกชนให้มาเที่ยว และโฆษณาจากสื่อโทรทัศน์ / วิทยู / นิตยสาร

สุรชาติ มงคลศิริโรจน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่เป็นสมาชิกสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 229 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับเป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น จำนวน 55 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่า t-test และ One-Way Analysis of Variance พบว่า

1. สมาชิกมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. สมาชิกที่มีเพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ ยอดเงินฝากทั้งสิ้น และระยะเวลาในการเป็นสมาชิกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3. สมาชิกที่มีอัตราเงินเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมและด้านการออมทรัพย์มีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการสงเคราะห์แก่สมาชิกและด้านสาธารณะประโยชน์มีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรวิทย์ สุวรรณภักดี (2547 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง จำนวน 384 คน ผลการวิจัยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-45 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป เดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบริเวณสถานที่ ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ด้านบุคลากร ด้านทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งโดยรวมและจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะการมาท่องเที่ยวมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริหารจัดการ โดยทั่วไปมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

กาญจณี ละอองทอง (2548 : 73) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กรุงเทพมหานคร พบว่า พนักงานที่มีอายุอยู่ระหว่าง 20-45 ปี มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ในกลุ่มอายุ 46-60 ปีนั้นมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพนักงานที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการเสริมสร้างสุขภาพและสมรรถภาพกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา กิจกรรมนันทนาการพิเศษ และกิจกรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ กลุ่มงานต้นสังกัด กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่กรุงเทพมหานคร จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .84 พบว่า

1. พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร สภาพส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีรายได้ 15,001-20,000 บาท ซึ่งอยู่ในกลุ่มงานกฎหมาย ปฏิบัติการและบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

2. พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมีความต้องการด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากรและด้านกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง

3. พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการด้านกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

4. พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการด้านกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ได้แก่ บุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด จำนวน 380 คน (ฝ่ายบุคคลบริษัทสยามไคล์ จำกัด วันที่ 17 มกราคม 2549) จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า
3. นำแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้จำนวน 36 ข้อที่สร้างขึ้นแล้วไปปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์เกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยดำเนินการพิจารณาจากเกณฑ์ดังนี้
ถ้าข้อคำถามแน่ใจว่าสอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย และหัวข้อเรื่องมีคะแนน +1
ถ้าข้อคำถามไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย และหัวข้อเรื่องมีคะแนน 0
ถ้าข้อคำถามแน่ใจว่าไม่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย และหัวข้อเรื่องมีคะแนน -1
จากนั้นนำคะแนนทั้งหมดมาคำนวณหาค่ามาตรฐานตามที่กำหนดไว้โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัดผลแล้วเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป พบว่า ได้จำนวน 36 ข้อ จากจำนวน 36 ข้อ
5. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบและผ่านเกณฑ์พิจารณาในข้อ (4) แล้วไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรบริษัท สยามไคล์ จำกัด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนพบผลการวิเคราะห์

หาคุณภาพเครื่องมือจากวิธีการหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะข้อคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย ดังนี้

ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อถามความคิดเห็นนั้นมีช่วงวัดแบ่งเป็น 5 ช่วง และกำหนดน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

และนำค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามมาแปลความหมาย โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

เห็นด้วยมากที่สุด	4.50 - 5.00
เห็นด้วยมาก	3.50 - 4.49
เห็นด้วยปานกลาง	2.50 - 3.49
เห็นด้วยน้อย	1.50 - 2.49
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1.00 - 1.49

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบริษัทสยามไคล์ จำกัด โดยทำหนังสือถึงฝ่ายบุคคลบริษัทสยามไคล์ จำกัด และประสานความร่วมมือกับบริษัทสยามไคล์ จำกัด ต่อไป
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ผลการดำเนินการได้ข้อมูลกลับมาจำนวน 380 ชุด จาก 380 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบสมบูรณ์แล้ว มาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส เพื่อสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
5. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
6. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบข้อแตกต่างโดยการเปรียบเทียบข้อมูล 2 กลุ่ม โดยสถิติการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบแบบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t – distribution)

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองแต่ละตัว (Sum of Square)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองแต่ละตัว
(Mean of Square)

p แทน ความน่าจะเป็น (Probability)

* แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นบุคลากร บริษัท สยามไคล์ จำกัด จำนวน 380 คน โดยจำแนกตามตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คะแนนเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัท สยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านการดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเพื่อทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูล 2 กลุ่ม โดยสถิติการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบแบบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นบุคลากร บริษัทสยามไดล์ จำกัด จำนวน 380 คน (ฝ่ายบุคคลบริษัทสยามไดล์ จำกัด วันที่ 17 มกราคม 2549) โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์ การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท

ตัวแปร	n	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	168	44.21
หญิง	212	55.79
รวม	380	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	137	36.05
25 – 35 ปี	177	46.58
35 – 45 ปี	39	10.26
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	27	7.11
รวม	380	100.00
3. ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 2 ปี	96	25.26
2 – 4 ปี	67	17.63
5 – 7 ปี	165	43.42
ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	52	13.69
รวม	380	100.00
4. ประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท		
น้อยกว่า 2 ปี	122	32.11
2 – 4 ปี	72	18.95
5 – 7 ปี	166	43.68
ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	20	5.26
รวม	380	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า บุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 212 คนคิดเป็นร้อยละ 55.79 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 168 คนคิดเป็นร้อยละ 44.21

อายุ 25-35 ปี มีจำนวนมากที่สุด 177 คนคิดเป็นร้อยละ 46.58 รองลงมาคือ อายุ น้อยกว่า 25 ปี มีจำนวน 137 คนคิดเป็นร้อยละ 36.05 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.11

ประสบการณ์การทำงาน 5-7 ปี มีจำนวนมากที่สุด 157 คนคิดเป็นร้อยละ 43.42 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 2 ปี มีจำนวน 96 คนคิดเป็นร้อยละ 25.26 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีจำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.69

ประสบการณ์การทอเกี่ยวกับบริษัท 5-7 ปี มีจำนวนมากที่สุด 166 คนคิดเป็นร้อยละ 43.68 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การทอเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปี มีจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 32.11 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์การทอเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5.26

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คะแนนเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไต้ลส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านการดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายของระดับคะแนน

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไต้ลส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำเนินการ(n=380)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายและดึงดูดความสนใจ	3.82	.81	มาก
2. มีการกำหนดโปรแกรมการเดินทางระยะเวลาที่ชัดเจน และดำเนินการเป็นไปตามโปรแกรม	3.65	.67	มาก
3. มีการจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องแม่นยำ	3.53	.73	มาก
4. มีการจัดมัคคุเทศก์นำเที่ยว ดูแลอำนวยความสะดวกให้ความรู้ตลอดการเดินทาง	3.47	.79	ปานกลาง
5. มีการจัดนำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ตลอดการเดินทาง	3.46	.80	ปานกลาง
6. มีการจัดการประสานงานติดต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก	3.51	.76	มาก
7. มีการจัดบริหารค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมและความต้องการของผู้เดินทาง	3.40	.78	ปานกลาง
8. มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายและดึงดูดความสนใจ	3.46	.84	ปานกลาง
รวม	3.54	.51	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า บุคลากร บริษัทสยามไต้ลส์ จำกัด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการดำเนินการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1. มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายและดึงดูดความสนใจมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.82) และข้อ 7. มีการจัดบริหารค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมและความต้องการของผู้เดินทางมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.40)

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านบุคลากร (n=380)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	ระดับ
มัคคุเทศก์			
1. มีความรู้ความสามารถในการให้ความรู้แก่ผู้เดินทาง	3.62	.75	มาก
2. มีมารยาทในการพูดจา	3.71	.65	มาก
3. การบริการเอาใจใส่ดูแลผู้เดินทาง	3.50	.74	มาก
4. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย	3.64	.70	มาก
พนักงานโรงแรม			
5. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย	3.62	.75	มาก
6. พูดจาสุภาพ อ่อนน้อม	3.54	.73	มาก
7. ให้บริการและอำนวยความสะดวกรวดเร็ว ถูกต้อง	3.50	.73	มาก
พนักงานขับรถ			
8. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย	3.57	.74	มาก
9. พูดจาสุภาพ อ่อนน้อม	3.41	.79	ปานกลาง
10. มารยาทในการขับรถ ระมัดระวังไม่ประมาท	3.57	.75	มาก
11. ชำนาญด้านเส้นทางท่องเที่ยวด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.54	.77	มาก
รวม	3.56	.47	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า บุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2. มีมารยาทในการพูดจามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.71) และข้อ 9. พูดจาสุภาพ อ่อนน้อมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.41)

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (n=380)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ยานพาหนะ			
1. ความสะดวกสบายของที่นั่ง	3.62	.67	มาก
2. สภาพของเครื่องยนต์	3.57	.70	มาก
3. เครื่องเสียง TV แอร์	3.53	.76	มาก
4. ห้องสุขาภิณท์ถูกสุขลักษณะ	3.39	.78	ปานกลาง
สถานที่พัก			
5. มีความปลอดภัย	3.44	.71	ปานกลาง
6. มีความสะดวกสบายในการเดินทาง	3.45	.79	ปานกลาง
7. ทำเลที่ตั้งดี สวยงาม	3.40	.73	ปานกลาง
8. มีความสะอาด	3.46	.72	ปานกลาง
9. มีสิ่งอำนวยความสะดวก	3.44	.67	ปานกลาง
อาหาร			
10. รสชาติอร่อย	3.60	.86	มาก
11. ความสะอาดถูกสุขลักษณะ	3.44	.66	ปานกลาง
12. ปริมาณอาหารเพียงพอ	3.57	.77	มาก
รวม	3.50	.46	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า บุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1. ความสะดวกสบายของที่นั่ง (ยานพาหนะ) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.62) และข้อ 4. ห้องสุขาภิณท์ถูกสุขลักษณะ (ยานพาหนะ) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.39)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับคะแนนของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไต้ลส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม (n=380)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดให้มีความเหมาะสม	3.46	.74	ปานกลาง
2. กิจกรรมนันทนาการมีความน่าสนใจ	3.45	.77	ปานกลาง
3. ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดจนการเดินทางมีความเหมาะสม	3.42	.74	ปานกลาง
4. ความสนุกสนาน ตื่นเต้น แปลกใหม่	3.48	.80	ปานกลาง
5. ได้รับแง่คิดและความรู้เพิ่มเติม	3.43	.81	ปานกลาง
6. อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีความเพียงพอและเหมาะสม	3.43	.84	ปานกลาง
7. อุปกรณ์ที่ทำกิจกรรมมีความปลอดภัยและสมบูรณ์	3.48	.79	ปานกลาง
รวม	3.45	.61	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า บุคลากร บริษัทสยามไต้ลส์ จำกัด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4. ความสนุกสนาน ตื่นเต้น แปลกใหม่ ($\bar{X}=3.48$) และข้อ 3. ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดจนการเดินทางมีความเหมาะสม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้าน (n=380)

ความคิดเห็น	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการดำเนินการ	3.54	.51	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.56	.47	มาก
3. ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.50	.46	มาก
4. ด้านกิจกรรม	3.45	.61	ปานกลาง
รวม	3.51	.43	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า บุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร ($\bar{X}$ =3.56) ด้านการดำเนินการ ($\bar{X}$ =3.54) และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ =3.50) มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.45)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบข้อแตกต่างเพื่อทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบข้อมูล 2 กลุ่ม โดยสถิติการทดสอบค่าที (t - test) และค่าเอฟ (F - test) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบแบบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัดที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยว	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ด้านการดำเนินการ	ชาย	168	3.53	.58	มาก
	หญิง	212	3.54	.44	มาก
ด้านบุคลากร	ชาย	168	3.53	.51	มาก
	หญิง	212	3.59	.44	มาก
ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	168	3.53	.50	มาก
	หญิง	212	3.48	.43	มาก
ด้านกิจกรรม	ชาย	168	3.41	.69	มาก
	หญิง	212	3.48	.53	มาก
รวม	ชาย	168	3.50	.50	มาก
	หญิง	212	3.52	.38	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า บุคลากรทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามได้ส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยว	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	t	p
ด้านการดำเนินการ	ชาย	168	3.53	.58	0.160	0.873
	หญิง	212	3.54	.44		
ด้านบุคลากร	ชาย	168	3.53	.51	1.305	0.193
	หญิง	212	3.59	.44		
ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	168	3.53	.50	1.149	0.252
	หญิง	212	3.48	.43		
ด้านกิจกรรม	ชาย	168	3.41	.69	1.140	0.255
	หญิง	212	3.48	.53		
รวม	ชาย	168	3.50	.50	0.495	0.621
	หญิง	212	3.52	.38		

จากตาราง 8 แสดงว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร
บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	อายุ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ด้านการดำเนินการ	น้อยกว่า 25 ปี	3.48	.57	ปานกลาง
	25 – 35 ปี	3.52	.43	มาก
	35 – 45 ปี	3.87	.52	มาก
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.49	.52	มาก
2.ด้านบุคลากร	น้อยกว่า 25 ปี	3.56	.57	มาก
	25 – 35 ปี	3.53	.40	มาก
	35 – 45 ปี	3.69	.41	มาก
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.62	.46	มาก
3.ด้านสถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวก	น้อยกว่า 25 ปี	3.48	.47	ปานกลาง
	25 – 35 ปี	3.47	.46	ปานกลาง
	35 – 45 ปี	3.66	.40	มาก
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.60	.45	มาก
4.ด้านกิจกรรม	น้อยกว่า 25 ปี	3.31	.61	ปานกลาง
	25 – 35 ปี	3.49	.57	ปานกลาง
	35 – 45 ปี	3.69	.62	มาก
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.55	.62	มาก
รวม	น้อยกว่า 25 ปี	3.46	.47	ปานกลาง
	25 – 35 ปี	3.50	.40	มาก
	35 – 45 ปี	3.73	.41	มาก
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.57	.42	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า บุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีอายุ 25-35 ปี 35-45 ปี และตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมากส่วนอายุน้อยกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินการ บุคลากรที่มีอายุ 25-35 ปี 35-45 ปี และตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนอายุน้อยกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากร บุคลากรทุกกลุ่มอายุมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี และ 25-35 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีอายุ 25-35 ปี

และ ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรม บุคลากรที่มีอายุ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางบุคลากรที่มีอายุ น้อยกว่า 25 ปี และ 25-35 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีอายุ 25-35 ปีและตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.895	1.632	6.538*	0.000
	ภายในกลุ่ม	376	93.839	0.250		
	รวม	379	98.734			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.915	0.305	1.365	0.253
	ภายในกลุ่ม	376	84.050	0.224		
	รวม	379	84.966			
ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.470	0.490	2.354	0.072
	ภายในกลุ่ม	376	78.275	0.208		
	รวม	379	79.746			
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.644	1.881	5.290*	0.001
	ภายในกลุ่ม	376	133.712	0.356		
	รวม	379	139.356			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.330	0.777	4.219*	0.006
	ภายในกลุ่ม	376	69.224	0.184		
	รวม	379	71.554			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำเนินการ ด้านกิจกรรมและความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรบริษัท สยามไทลส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่า	25 – 35 ปี	35 – 45 ปี	ตั้งแต่ 46 ปี
			25 ปี			ขึ้นไป
			3.48	3.52	3.87	3.49
1.ด้านการ ดำเนินการ	น้อยกว่า	3.48	-	0.04*	0.39	0.01*
	25 ปี					
	25 – 35 ปี		3.52	-	0.35	0.03*
	35 – 45 ปี		3.87		-	0.38
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.49			-	
			3.31	3.49	3.69	3.55
2.ด้านกิจกรรม	น้อยกว่า	3.31	-	0.18	0.38*	0.24
	25 ปี					
	25 – 35 ปี		3.49	-	0.20	0.06
	35 – 45 ปี		3.69		-	0.14
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.55			-	
			3.46	3.50	3.73	3.57
3.การจัด กิจกรรมการ ท่องเที่ยว โดยรวม	น้อยกว่า	3.46	-	0.04*	0.27	0.11
	25 ปี					
	25 – 35 ปี		3.50	-	0.23	0.07
	35 – 45 ปี		3.73		-	0.16
	ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.57			-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า ด้านการดำเนินการ บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี กับบุคลากรที่มีอายุ 25-35 ปี และบุคลากรที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบุคลากรที่มีอายุ 25-35 ปี กับบุคลากรที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกิจกรรม บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี กับบุคลากรที่มีอายุ 35-45 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยรวมบุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี กับบุคลากรที่มีอายุ 25-35 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงาน

ความคิดเห็น	ประสบการณ์ ทำงาน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ด้านการดำเนินการ	น้อยกว่า 2 ปี	3.46	.56	ปานกลาง
	2 – 4 ปี	3.59	.37	มาก
	5 – 7 ปี	3.44	.65	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.63	.57	มาก
2.ด้านบุคลากร	น้อยกว่า 2 ปี	3.55	.56	มาก
	2 – 4 ปี	3.58	.38	มาก
	5 – 7 ปี	3.55	.55	มาก
	8 ปีขึ้นไป	3.56	.48	มาก
3.ด้านสถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวก	น้อยกว่า 2 ปี	3.51	.46	มาก
	2 – 4 ปี	3.56	.42	มาก
	5 – 7 ปี	3.36	.45	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.48	.54	ปานกลาง
4.ด้านกิจกรรม	น้อยกว่า 2 ปี	3.42	.59	ปานกลาง
	2 – 4 ปี	3.51	.48	มาก
	5 – 7 ปี	3.26	.79	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.58	.66	มาก
รวม	น้อยกว่า 2 ปี	3.48	.44	ปานกลาง
	2 – 4 ปี	3.56	.35	มาก
	5 – 7 ปี	3.40	.55	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.56	.49	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า บุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 2 ปีและ 5-7 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงาน 2-4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินการ บุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 2 ปี และ 2-4 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากร บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 2 ปีและ 5-7 ปี มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงาน 2-4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรม ที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 2 ปีและ 5-7 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงาน 2-4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.257	0.752	2.932*	0.033
	ภายในกลุ่ม	376	96.477	0.257		
	รวม	379	98.734			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3	.062	0.021	0.091	0.965
	ภายในกลุ่ม	376	84.904	0.226		
	รวม	379	84.966			
ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.977	0.659	3.187*	0.024
	ภายในกลุ่ม	376	77.768	0.207		
	รวม	379	79.746			
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.049	1.350	3.751*	0.011
	ภายในกลุ่ม	376	135.307	0.360		
	รวม	379	139.356			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.416	0.472	2.530	0.057
	ภายในกลุ่ม	376	70.138	0.187		
	รวม	379	71.554			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านการดำเนินการ ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรบริษัท สยามไทลส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ความคิดเห็น	ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 - 4 ปี	5 - 7 ปี	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป
			3.46	3.44	3.59	3.63
1.ด้านการดำเนินการ	น้อยกว่า 2 ปี	3.46	-	0.02	0.13*	0.17*
	2 - 4 ปี	3.44		-	0.15*	0.19*
	5 - 7 ปี	3.59			-	0.04
	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	3.63				-
			น้อยกว่า 2 ปี	2 - 4 ปี	5 - 7 ปี	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป
		$\bar{X}$	3.51	3.36	3.56	3.48
2.ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	น้อยกว่า 2 ปี	3.51	-	0.15	0.05	0.03
	2 - 4 ปี	3.36		-	0.20*	0.12
	5 - 7 ปี	3.56			-	0.08
	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	3.48				-
			น้อยกว่า 2 ปี	2 - 4 ปี	5 - 7 ปี	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป
		$\bar{X}$	3.42	3.26	3.51	3.58
3.ด้านกิจกรรม	น้อยกว่า 2 ปี	3.42	-	0.16	0.09	0.16
	2 - 4 ปี	3.26		-	0.25*	0.32*
	5 - 7 ปี	3.51			-	0.07
	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	3.58				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 2 ปี กับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-7 ปี และบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 2-4 ปี กับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-7 ปี และตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 2-4 ปีกับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-7 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 2-4 ปีกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-7 ปี และบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท

ความคิดเห็น	ประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.ด้านการดำเนินการ	น้อยกว่า 2 ปี	3.45	.61	ปานกลาง
	2 – 4 ปี	3.60	.35	มาก
	5 – 7 ปี	3.47	.59	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.77	.56	มาก
2.ด้านบุคลากร	น้อยกว่า 2 ปี	3.53	.55	มาก
	2 – 4 ปี	3.56	.34	มาก
	5 – 7 ปี	3.64	.56	มาก
	8 ปีขึ้นไป	3.55	.56	มาก
3.ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	น้อยกว่า 2 ปี	3.50	.47	มาก
	2 – 4 ปี	3.54	.37	มาก
	5 – 7 ปี	3.38	.57	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.62	.52	มาก
4.ด้านกิจกรรม	น้อยกว่า 2 ปี	3.37	.64	ปานกลาง
	2 – 4 ปี	3.50	.45	มาก
	5 – 7 ปี	3.33	.79	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.94	.56	มาก
รวม	น้อยกว่า 2 ปี	3.46	.48	ปานกลาง
	2 – 4 ปี	3.55	.32	มาก
	5 – 7 ปี	3.45	.54	ปานกลาง
	8 ปีขึ้นไป	3.72	.48	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า บุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปีและ 5-7 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินการ บุคลากรที่ไม่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปีและ 5-7 ปี มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากร บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปี 5-7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และด้านกิจกรรม บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปีและ 5-7 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.898	0.966	3.791*	0.011
	ภายในกลุ่ม	376	95.836	0.255		
	รวม	379	98.734			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.542	0.181	0.804	0.492
	ภายในกลุ่ม	376	84.424	0.225		
	รวม	379	84.966			
ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.596	0.532	2.559	0.055
	ภายในกลุ่ม	376	78.150	0.208		
	รวม	379	79.746			
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.931	2.310	6.560*	0.000
	ภายในกลุ่ม	376	132.425	0.352		
	รวม	379	139.356			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.613	0.538	2.890*	0.035
	ภายในกลุ่ม	376	69.941	0.186		
	รวม	379	71.554			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัทต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากร บริษัท สยามไคส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามประสบการณ์ การท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัท

ความ คิดเห็น	ประสบการณ์ การท่องเที่ยว กับบริษัท	$\bar{X}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 - 4 ปี	5 - 7 ปี	ตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป
			3.45	3.47	3.60	3.77
ด้านการ ดำเนินการ	น้อยกว่า 2 ปี	3.45	-	0.02	0.15*	0.30*
	2 - 4 ปี	3.47		-	0.13	0.30*
	5 - 7 ปี	3.60			-	0.17
	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	3.77				-
	ประสบการณ์ การท่องเที่ยว กับบริษัท	$\bar{X}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 - 4 ปี	5 - 7 ปี	ตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป
			3.37	3.33	3.50	3.94
ด้าน กิจกรรม	น้อยกว่า 2 ปี	3.37	-	0.04*	0.13	0.57*
	2 - 4 ปี	3.33		-	0.17	0.61*
	5 - 7 ปี	3.50			-	0.44*
	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	3.94				-
	ประสบการณ์ การท่องเที่ยว กับบริษัท	$\bar{X}$	น้อยกว่า 2 ปี	2 - 4 ปี	5 - 7 ปี	ตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป
			3.46	3.45	3.55	3.72
ความ คิดเห็นที่มี ต่อการจัด กิจกรรมการ ท่องเที่ยว โดยรวม	น้อยกว่า 2 ปี	3.46	-	0.08	0.01	0.26*
	2 - 4 ปี	3.45		-	0.10	0.27*
	5 - 7 ปี	3.55			-	0.17
	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	3.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า ด้านการดำเนินการ บุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท

5-7 ปี และตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกิจกรรม บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัทน้อยกว่า 2 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี และตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัทตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 5-7 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยรวมบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัทน้อยกว่า 2 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัทตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปีมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทำงานที่แตกต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัทตั้งแต่ 8 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ตามตัวแปร เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท

สมมุติฐานในการวิจัย

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน
3. บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน
4. บุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัทต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด จำนวน 380 คน โดยมีตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ รองศาสตราจารย์กนกทวี พิงโพธิ์ทอง และคณะผู้เชี่ยวชาญที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามรายนามปรากฏในภาคผนวก มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวโดยทั่วไปบุคลากรบริษัทสยามไคล์ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ผู้วิจัยทำการคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถามนี้ โดยหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามแบบของครอนบัท (Cronbach Methodology) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) เท่ากับ .97

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. บุคลากร บริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 212 คนคิดเป็นร้อยละ 55.79 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 168 คนคิดเป็นร้อยละ 44.21

อายุ 25-35 ปี มีจำนวนมากที่สุด 177 คนคิดเป็นร้อยละ 46.58 รองลงมาคือ อายุน้อยกว่า 25 ปี มีจำนวน 137 คนคิดเป็นร้อยละ 36.05 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.11

ประสบการณ์การทำงาน 5-7 ปี มีจำนวนมากที่สุด 157 คนคิดเป็นร้อยละ 43.42 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 2 ปี มีจำนวน 96 คนคิดเป็นร้อยละ 25.26 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีจำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.69

ประสบการณ์การทอเกี่ยวกับบริษัท 5-7 ปี มีจำนวนมากที่สุด 166 คนคิดเป็นร้อยละ 43.68 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การทอเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปี มีจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 32.11 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์การทอเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5.26

2. ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทอที่พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร ($\bar{X}=3.56$) ด้านการดำเนินการ ($\bar{X}=3.54$) และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=3.50$) มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทอที่พบว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.51$)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทอที่พบว่า เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

3.1 บุคลากรที่มีเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทอที่พบว่าความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทอที่พบว่าความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปีกับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปีกับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 5-7 ปีกับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทำงานเกี่ยวกับด้านกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท น้อยกว่า 2 ปีกับ บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท 2-4 ปี กับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบริษัท ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทำงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทำงานที่เกี่ยว พบว่า

1. ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทำงานที่เกี่ยว พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร ($\bar{X}=3.56$) ด้านการดำเนินการ ($\bar{X}=3.54$) และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=3.50$) มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการทำงานที่เกี่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) ส่วนด้านกิจกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะว่า บุคลากรทำงานหนักตลอดเวลา เมื่อมีโอกาสได้ท่องเที่ยวและพักผ่อนกับบริษัทซึ่งเป็นสวัสดิการอย่างหนึ่งที่บริษัทให้จัดกับพนักงานทุกคน จึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแมคอินทอชและโกลด์เนอร์ (Mcintosh; & Goeldner. 1986) ที่ได้กล่าวถึงเรื่องสิ่งกระตุ้น เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยว ดังนี้ 1.) สิ่งกระตุ้นทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับการผ่อนคลาย การพักผ่อน ทางกายภาพ เช่น กิจกรรมกีฬา การปฏิบัติการทางการแพทย์บางอย่าง ตลอดทั้งสิ่งกระตุ้นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพ 2.) สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม ได้แก่ สิ่งกระตุ้นให้บุคคลเดินทางท่องเที่ยวไปต่างแดน เพื่อได้เรียนรู้เกี่ยวกับประชาชน และสิ่งที่เป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมของประชาชนเหล่านั้น ไม่ว่าจะในรูปแบบของศิลปะ ดนตรี วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และคติชน เป็นต้น 3.) สิ่งกระตุ้นระหว่างบุคคล เช่น เกี่ยวกับความต้องการไปเยี่ยมญาติ มิตรสหาย หรือความต้องการหาเห็นครอบครัว เพื่อนบ้าน และเพื่อนร่วมงาน หรือเพื่อต้องการพบปะประชาชนคนแปลกหน้าใหม่ๆ และมีเพื่อนฝูงใหม่ๆ หรือแม้แต่ว่าความต้องการหลีกเลี่ยงจากชีวิตจำเจที่เป็นอยู่ทุกวัน 4.) สิ่งกระตุ้นทางด้านฐานะและชื่อเสียง ได้แก่ สิ่งกระตุ้นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับธุรกิจและผลประโยชน์ของวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือเพื่อเป็นงานอดิเรก

2. เปรียบเทียบข้อแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคล์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ดังนี้

2.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรม และความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะความรู้สึกนึกคิดของบุคลากรชาย และบุคลากรหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากสภาพแวดล้อมโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงาน ภาระที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มักเกิดขึ้นคล้ายๆ กันเพราะบริษัทตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรม รวยล้อมด้วยโรงงาน และบริษัทต่างๆ ฉะนั้นคนส่วนใหญ่มักจะมุ่งเป้าหมายคล้ายกันนั่นคือทำงาน เพื่อจะได้มาซึ่งประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท โดยไม่สนใจอย่างอื่นเลย ดังนั้นไม่ว่าเพศชาย หรือเพศหญิงจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับเสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร พบว่า พนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการด้านกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กัลยา สมมาตย์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวชายทะเลในเขตจังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวเพศต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ความคิดเห็นโดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะบุคลากรที่อายุต่างกันมีโอกาสท่องเที่ยวโดยส่วนตัวและเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวกับบริษัทต่างกันจึงมีความประทับใจและมีความคิดเห็นต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสะดวกสบาย การให้บริการต่างหรือแม้แต่สถานที่ท่องเที่ยว เพราะผู้ที่อายุน้อยมักท่องเที่ยวแบบผจญภัย ส่วนผู้ที่สูงอายุมักท่องเที่ยวแบบพักผ่อนอาจเป็นเพราะสุขภาพไม่แข็งแรงเท่ากับอายุน้อยกว่าซึ่งสอดคล้องกับกาญจณี ละอองทอง (2548 : 73) ได้ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมไม่แตกต่างกัน บุคลากรบางคนอาจมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นและได้มีโอกาสท่องเที่ยวมาบ้างแล้วจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะรูปแบบของการท่องเที่ยวของแต่ละบริษัทคล้ายกัน เช่น การบริการ การจัดการ ความสะดวกสบาย สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ จึงเป็นสาเหตุให้บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

2.4 บุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัทต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำเนินการ ด้านกิจกรรมและความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรแต่ละคนได้มีโอกาสท่องเที่ยวกับบริษัทต่างกันจึงมี

ความคิดเห็นแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะบุคลากรที่ทำงานมานานได้ท่องเที่ยวกับบริษัทมากมาย ครั้งจึงได้เห็นว่ามีรูปแบบเป็นอย่างไร มีความแตกต่างกับครั้งก่อนอย่างไรบ้าง ส่วนบุคลากรที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัทไม่นานนักก็อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับ สลักฤทัย เตียวตระกูล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์เที่ยวทางทะเลต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณหาดเมืองพัทยาส่งผลต่อความพึงพอใจแตกต่างกัน เช่นเดียวกับ ศศิธร สามาน (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดกระบี่ วัตถุประสงค์หลักในการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการในการพักผ่อนหย่อนใจสำคัญมาก รองลงมาคือ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินสำคัญมาก และเพื่อประสบการณ์การดำน้ำการท่องเที่ยว ค่อนข้างสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลที่ได้ไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับความคิดเห็นของบุคลากรให้มากขึ้น เพราะการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นสวัสดิการอีกอย่างหนึ่งที่จะให้บุคลากรพอใจและรักบริษัทมากขึ้น หากบริษัทหรือองค์กรใดก็ตามสามารถทำให้บุคลากรพอใจและรักบริษัทได้ถือได้ว่าบริษัทนั้นจะต้องมีความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าเป็นแน่
2. ผู้บริหารและบุคลากรควรมีโอกาสร่วมกันวางแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการต่างๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่กว้างมากขึ้นหรือมากกว่า 1 บริษัท เช่น ทั้งนิคมอุตสาหกรรมทั้งจังหวัด หรือทั้งภาค เป็นต้น
2. ควรศึกษาหารูปแบบและวิธีการของกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ที่เหมาะสมสำหรับบุคลากรของบริษัทต่างๆ ในนิคมอุตสาหกรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา สมมาตย์. (2541). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวชายทะเลในเขตจังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจณี ละอองทอง. (2548). *ความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารเพื่อ การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทัช วรรณถนอม. (2546). *หลักการมัดคุเทศก์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- . (2547). *การวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว*. กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้าพรินติ้ง.
- ต๋อย ชุมสาย ณ อยุธยา. (2527). *หลักวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2529). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นินา สุวรรณประเทศ. (2523). *ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาประชากรศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พัฒนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การจัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ประเสริฐ วิทยารัฐ. (2530?). *ภูมิศาสตร์กายภาพประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- เปรมจิตต์ สุทธิภูมิ; ปิยะมาภรณ์ โอสถานนท์; และ กิตติ จงถาวรสถิตย์. (2541). *ใช้บริการเอื้องหลวงพาท่องเที่ยวไทยของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ยศพล ณ นคร. (2523). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการแพยางและแพไม้ไผ่ของนักท่องเที่ยวในกิจกรรมล่องแพ ณ อำเภออู่ผึ้ง จังหวัดตาก*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการทรัพยากร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เรืองเวทย์ แสงรัตนา. (2522). *ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราเพิ่มประชากรของประเทศไทย กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร. ถ่ายเอกสาร.
- วรวัทย์ สุวรรณภักดี. (2547). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วินิจฉัย วีรียงกูร. (2533). *การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิภาพร ตรีสิงห์พิทักษ์. (2545). *ความคิดเห็นของครูในการบริหารของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB)*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาพร ตรีสิงห์พิทักษ์. (2545). *ความคิดเห็นของครูในการบริหารงานของโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (ISB)*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพันธ์ สุขพานิช. (2548). *ความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาชีวิตครูที่มีต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาชีวิตครู จังหวัดกาญจนบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร สามารถ. (2545). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดกระบี่*. สารนิพนธ์ บ.ธม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสถณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา.
- สงวน สุทธิเลิศ; และคนอื่นๆ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : ศิริชัยการพิมพ์.
- สมจิตร กาหวงศ์. (2540). *ความพึงพอใจของผู้ป่วยนอกต่อการให้บริการของโรงพยาบาลมุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา งามสิทธิพงศา. (2539). *ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุโท เจริญสุข. (2524). *หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร์.
- สุรชาติ มงคลศิริโรจน์. (2545). *ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการให้บริการของสวัสดิการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรเชษฐ์ เชษฐมาส. (2541). *คำบรรยายการจัดการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง. (2548). *สภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

เสรี วังสีไพจิตร. (2534). *จุดหักเหของอุตสาหกรรมขนวนให้เกิดกระบวนการนิเวศน์วิทยาทางการเมือง. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.*

อุทัย หิรัญโต. (2519). *หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.*

Best, John W. (1997). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.

Fidzerrald, Michael R.; & Durant, Robert F. (1980). Citizen Evaluation and Urban Management : Service Delivery in an Era of protest. *Public Administration Review*. 40 : 585-589.

Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Life A adjustment*. Chicago : American Technical Society.

Hendee, F.C.; et al. (1984). *Wilderness User in the Pacific Northwest : Their Characteristics, Values and Management Preferences*. Washington, D.C. : USDA Forest Service Research Paper PNW-61.

Mcintosh, R.W.; & Goeldner. C.R. (1986). *Tourism Principles, Practices, Philosophies*. 5Th ed. New York : John Wiley & Son. Inc.

Morgan, Clifford T.; & King, Richard A. (1991). *Introduction to Psychology*. Tokyo : International Student McGraw. Hall kogakussha. Ltd.

Remmer, V.P. (1996). *Introduction to Psychology*. New York : McGraw-Hall.

Robinson. (1979). *A Geography of Tourism*. London : Mc Donald and Evan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง **ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไต้ล จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว**

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไต้ล ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ลักษณะของแบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไต้ล ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมต่างๆ

ผู้วิจัยไต้ลขอความร่วมมือจากบุคลากรกลุ่มบริษัทสยามไต้ล จำกัด ตอบแบบสอบถามให้ครบและตอบตามความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้ไม่เป็นผลเสียต่อการทำงานแต่อย่างใด แต่จะเกิดประโยชน์กับบุคลากรเองและส่วนรวม ในการจัดกิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมตรงตามความต้องการ และวัตถุประสงค์ของบุคลากรต่อไป ขอขอบพระคุณบุคลากรบริษัทสยามไต้ล จำกัด ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวอมรรัตน์ กนกแก้ว

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง **ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การท่องเที่ยว**

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามแต่ละคำตอบ กรุณาใส่เครื่องหมาย
ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1.2 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 น้อยกว่า 25 ปี

2.2 25-35 ปี

2.3 36-45 ปี

2.4 ตั้งแต่ 46 ปี ขึ้นไป

3. ประสบการณ์การทำงาน

3.1 น้อยกว่า 2 ปี

3.2 2-4 ปี

3.3 5-7 ปี

3.4 ตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป

4. ประสบการณ์การท่องเที่ยวกับบริษัท

4.1 น้อยกว่า 2 ปี

4.2 2-4 ปี

4.3 5-7 ปี

4.4 ตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรบริษัทสยามไคส์ จำกัด ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามแต่ละคำตอบ กรุณาใส่เครื่องหมาย

ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ด้านการดำเนินการ มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายและดึงดูดความสนใจ					
2.	มีการกำหนดโปรแกรมการเดินทางระยะเวลา ที่ชัดเจน และดำเนินการเป็นไปตามโปรแกรม					
3.	มีการจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องแม่นยำ					
4.	มีการจัดมัคคุเทศก์นำเที่ยว ดูแลอำนวยความสะดวก ให้ความรู้ตลอดการเดินทาง					
5.	มีการจัดนำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ตลอดการเดินทาง					
6.	มีการจัดการประสานงานติดต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก					
7.	มีการจัดบริหารค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมและความต้องการของผู้เดินทาง					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านบุคลากร					
	<u>มัคคุเทศก์</u>					
1.	มีความรู้ความสามารถในการให้ความรู้แก่ผู้เดินทาง					
2.	มีมารยาทในการพูดจา					
3.	การบริการเอาใจใส่ดูแลผู้เดินทาง					
4.	แต่งกายสุภาพเรียบร้อย					
	<u>พนักงานโรงแรม</u>					
5.	แต่งกายสุภาพเรียบร้อย					
6.	พูดจาสุภาพ อ่อนน้อม					
7.	ให้บริการและอำนวยความสะดวกรวดเร็ว ถูกต้อง					
	<u>พนักงานขับรถ</u>					
8.	แต่งกายสุภาพเรียบร้อย					
9.	พูดจาสุภาพ อ่อนน้อม					
10.	มารยาทในการขับรถ ระมัดระวังไม่ประมาท					
11.	ชำนาญด้านเส้นทางท่องเที่ยว ด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
	ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก					
	<u>ยานพาหนะ</u>					
1.	ความสะดวกสบายของที่นั่ง					
2.	สภาพของเครื่องยนต์					
3.	ห้องสุขภัณฑ์ถูกสุขลักษณะ					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	สถานที่พัก					
4.	มีความปลอดภัย					
5.	มีความสะดวกสบายในการเดินทาง					
6.	ทำเลที่ตั้งดี สวยงาม					
7.	มีความสะอาด					
8.	มีสิ่งอำนวยความสะดวก					
	อาหาร					
9.	รสชาติอร่อย					
10.	ความสะอาดถูกสุขลักษณะ					
11.	ปริมาณอาหารเพียงพอ					
	ด้านกิจกรรม					
1.	กิจกรรมนันทนาการที่จัดให้มีความเหมาะสม					
2.	กิจกรรมนันทนาการมีความน่าสนใจ					
3.	ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดจนการเดินทางมีความเหมาะสม					
4.	ความสนุกสนาน ตื่นเต้น แปลกใหม่					
5.	ได้รับแง่คิดและความรู้เพิ่มเติม					
6.	อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีความเพียงพอและเหมาะสม					
7.	อุปกรณ์ที่ทำกิจกรรมมีความปลอดภัยและสมบูรณ์					

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายจุลพล ลัมพาภิวัฒน์
ตำแหน่ง อาจารย์ หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายพนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นายสมควร พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ นายสวิตวัส โภชาตม
ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายผลิต
สถานที่ทำงาน บริษัทสยามไคล์ จำกัด
5. ชื่อ นายคงศักดิ์ พรหมแพทย์
ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล
สถานที่ทำงาน บริษัทสยามไคล์ จำกัด

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอมรรัตน์ กนกแก้ว
 วัน เดือน ปี เกิด 17 พฤศจิกายน 2523
 สถานที่เกิด โรงพยาบาลรัตนบุรี อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
 ภูมิลำเนา 63 / 2458 หมู่ 7 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2535 ประถมศึกษาปีที่ 6
 จากโรงเรียนท่าตุมประชาเสริมวิทย์ จังหวัดสุรินทร์
- พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาปีที่ 3
 จากโรงเรียนท่าตุมประชาเสริมวิทย์ จังหวัดสุรินทร์
- พ.ศ. 2541 มัธยมศึกษาปีที่ 6
 จากโรงเรียนท่าตุมประชาเสริมวิทย์ จังหวัดสุรินทร์
- พ.ศ. 2545 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว
 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
- พ.ศ. 2549 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ